KECSKEMÉTI SZEMLE

1989.
JANUÁR
ÁRA: 12 FT

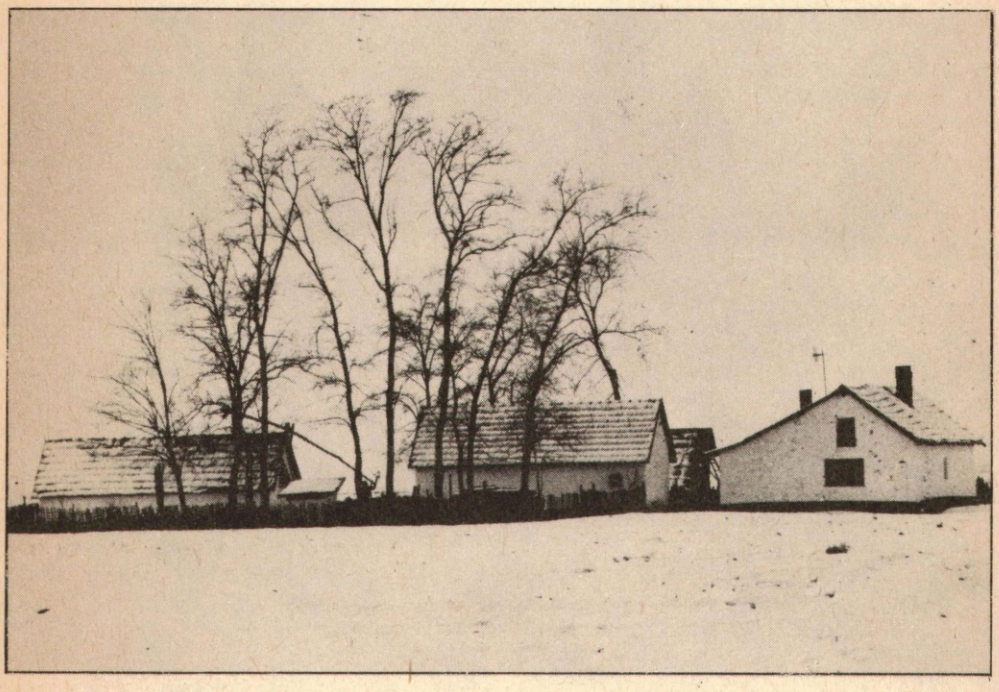

Az új névjegyzékek ● Bruncsák András főorvos portréja ● Új próbálkozás: Sikk ● Tanácsülési jegyzetek ● Testvérvárosi anekdoták ● Selmeci Katalin jegyzete ● Vitéz László, a hűséges ● Panaszfal: főtéri járdalapok ● Kínálat: vacsoráravaló ● A hónap új filmjei ● A színház, a művelődési házak részletes műsora ● Sport: mérlegen 1988 ● Városmúlt: a Műkert ● A városszépítők oldalai ● Kecskeméti krónika ● Bátori Géza keresztrejtvénye.

Az új lakásnévjegyzékek

FIATAL HÁZASOK OTTHONA NÉVJEGYZÉKE: Agócs Ferenc és neje **Kostyó Gabriella** (Mártírok útja 50.), **Balla Ferenc** és neje **Német Irén** (Duna u. 17.), **Bartók Ernő** és neje **Vőő Gabriella** (Juhar u. 15., I/14.), **Bartus László** és neje **Bari Piroska** (Kilián Gy. u. 23.), **Bágyi Ferenc** és neje **Kukely Tünde** (Szimferopol tér 26., I/18.), **Bende Pál** és neje **Bíró Gabriella** (Duna u. 13.), **Budaházy Zsigmond** és neje **Hajagos Zsuzsanna** (Kunszállás, Táncsics u. 28.), **Budai Lajos** és neje **Balogh Ágnes** (Botond u. 2/B, IV/15.), **Csordás Ferenc** és neje **Olajos Rózsa** (Erzsébet krt. 15.), **Dóczi Szabó György** és neje **Füvesi Emma** (Isaszegi u. 1.), **Farkas János** és neje **Vörös Mária** (Úrrét 206.), **Fekete Zsolt** és neje **Horváth Ildikó** (Nerkes F. u. 1.), **Frankó Bálint** és neje **Könyves Tóth Nóra** (Árpád krt. 13., IV/51.), **Fülöp Lajos** és neje **Antalicz Erzsébet** (Lenin tér 14., III/35.), **Géró Gábor** és neje **Kanczler Julianna** (Budai u. 25.), **Gilányi Tibor** és neje **Szabó Gyöngyi** (Sport u. 5., I/19.), **Hegedűs Zoltán** és neje **Nagy Márta** (Petőfi S. u. 3., VIII/278.), **Hrubi Gyula** és neje **Szabó Mária** (Városföld 10.), **Juhász Mátyás** és neje **Horváth Éva** (Városföld, Béke u. 11.), **Juhász Péter** és neje **Fekecs Ildikó** (Benczúr Gy. u. 26.), **Kapás András** és neje **Pápai Éva** (Bajcsy-Zs. u. 44.), **Kármán Attila** és neje **Héjjas Ildikó** (Ballószög, Rákóczi u. 52.), **Károlyi Imre** és neje **Egri Márta** (Zsinór u. 43.), **Korcsog József** és neje **Nagy Judit** (Március 15. u. 3—5., X/264.), **E. Kovács Zoltán** és neje **Sáfrán Emerencia** (Belsőnyír 93.), **Kullai József** és neje **Fábián Katalin** (Kerekegyháza, Papszék dűlő 82.), **Kusák István** és neje **Pintér Valéria** (Szimferopol tér 8., II/8.), **Lengyel János** és neje **Keserű Szilvia** (Március 15. u. 60., I/1.), **Lovai Tibor** és neje **Budavári Zsuzsanna** (Március 15. u. 3—5., II/30.), **Magó László** és neje **Kurucz Marianna** (Áfonya u. 54.), **Makai Sándor** és neje **Kohl Ágnes** (Március 15. u. 26., V/15.), **Mencsel Zsolt** és neje **Kopernicky Éva** (Forradalom u. 22., I/3.), **Mikus József** és neje **Földi Erika** (Szimferopol tér 18., II/21.), **Nagy Mihály** és neje **Orbán Ilona** (Hunyadi J. tér 5., fszt. 1.), **Nagysolymosi Géza** és neje **Csépányi Csilla** (Balaton u. 12., II/21.), **Patkós Antal** és neje **Hrutka Valéria** (Csabagyöngye u. 61.), **Pásztor János** és neje **Deli Mária** (Vacsiköz 77.), **Polyák Ferenc** és neje **Betlehemi Tünde** (Kerkápoly u. 23.), **Sandra Zsolt** és neje **Török Gabriella** (Lenin tér 3., IV/14.), **Szabó Attila** és neje **Faragó Andrea** (Klapka u. 26.), **Szabó Imre** és neje **Sánta Klára** (Daróczi köz 17., IV/13.), **Zeleczki Endre** és neje **Gyurkovics Julianna** (Bocskai u. 10.), **Szél János** és neje **Juhász Margit** (Vasvári F. u. 14.), **Timás Lajos** és neje **Csupor Ágnes** (Kun B. tér 6., II/9.), **Tóth István** és neje **Zsadányi Ilona** (Hunyadiváros 16.), **Valter István** és neje **Vincze Katalin** (Akadémia krt. 21., I/6.), **Balogh Lajos** és neje **Pintér Hajnalka** (Molnár E. u. 12., IV/12.), **Horváth Sándor** és neje **Varga Ildikó** (Petőfi S. u. 16., VII/54.), **Varga László** és neje **Danka Katalin** (Lugos sor 18.).

GYERMEKÉT EGYEDÜL NEVELŐ SZÜLŐ: Gaál Istvánné Szabó Mária (Losonczy u. 15.).

TANÁCSI KIJELÖLÉSŰ OTP-LAKÁS NÉVJEGYZÉKE: Baksa Csilla (Molnár E. u. 4., I/3.), **Bátor Judit** (Petőfi S. u. 12., III/35.), **Czapárik Kálmán** (Küküllő u. 4., I/3.), **Csóti Erika** (Akadémia krt. 1., IV/15.), **Danka Tünde** (Zsinór u. 103.), **Eckert Péter** és neje **Gyulai Tünde** (Gesztenyefa u. 2., III/11.), **Faragó Veronika** (Bíbor u. 10.), **Farkas József** és neje **Kiss Erika** (Matkói út 83.), **Horváth Éva** (Reile G. u. 4.), **Horváth Gyula** és neje **Muraközy Éva** (Farkas S. u. 14.), **Katona Erika** (Március 15. u. 22., II/36.), **Kristóf Árpád** és neje **Kálmán Anikó** (Schönherz Z. tér 9., VII/29.), **Miklós Ferencné Trifont Ágnes** (Vacsihegy 199.), **Molnár Gyula** (Bagi L. u. 5., II/5.), **Molnár Sándor** és neje **Kovács Gabriella** (Szimferopol tér 12., V/13.), **Molnár Tibor** és neje **Szelei Rozália** (Szinyei Merse Pál u. 8.), **Ökrös Gergely** és neje **Újszászi Veronika** (Csokor u. 25., I/4.), **Sajtos István** és neje **Farkas Róza** (Sajószöged, Jókai u. 2.), **dr. Sarkadi Éva** (Zalka Máté u. 7., II/6.), **Sárosi Gyula** és neje **Kovács Judit** (Nándorfehérvári u. 12.), **Somogyi József** és neje **Nagy Éva** (Schönherz Z. tér 6., IX/36.), **dr. Surányi Ottó** és neje **Révész Tünde** (Juhar u. 21., IV/14.), **Szabó Imre** (Daróczi köz 17.), **Vámos Ferenc** és neje **Suszter Éva** (Szimferopol tér 25., IV/11.), **Zsoldos Zsolt** és neje **Bakó Erzsébet** (Schönherz Z. tér 6., IX/36.), **Bagó Szilvia** (Simon I. u. 7., III/7.), **Csányi Péter** és neje **Cseh Ildikó** (Vágó u. 21.), **Ignácz Zoltán** (Fehérvári u. 1.), **Juhász János** és neje **Kisjuhász Julianna** (Pákozdi csata u. 3., I/1.), **Kőrös Attila** és **Horváth Éva** (Végvár u. 3.), **Kőrös Sára Margit** (Végvár u. 3.), **Kiss Ernő** és neje **Markella Ilona** (Füzesabony, Széchenyi u. 4., I/1.).

A LAKÁSVÁSÁRLÁS ÉS -ÉPÍTÉS TANÁCSI TÁMOGATÁSA: Barcsik László és neje **Sahin Tóth Andrea** (Lóverseny u. 11., I/2.) 130 ezer forint.

KISZ-AKCIÓBAN VALÓ ÉPÍTKEZÉSHEZ TÁMOGATÁS NYÚJTÁSA MÉLTÁNYOSSÁGI ALAPON: E. Kovács Károly és neje **Baracskai Zsuzsa** (Horváth D. u. 8., III/11.), 50 ezer forint.

„CS" LAKÁSOK NÉVJEGYZÉKE: Lala Mihály és neje **Kállai Mária** (Szinnyei Merse P. u. 3.), **Radics Jenő** és neje **Kertész Mária** (Szemere B. u. 3.), **Rácz Vilma** (Szinnyei Merse P. u. 33.), **Zsigár Andrea** (Szinnyei Merse P. u. 33.), **Kanálos Mihályné Zsigár Matild** (Kossuth krt. 50.), **Pusztai Éva** (Szinnyei Merse P. u. 33.).

A főorvos

A lakás dolgozószobájának falait könyvespolcok borítják, rajtuk szorosan egymás mellett a kötetek. Szépirodalom és politika, maiak és klasszikusok. Az íróasztalra is jutott belőlük, a szakirodalom, a magyar és a külföldi, főként német nyelvű orvosi könyvek mellé. Békésen megférnek itt együtt az újságokkal, napi- és hetilapokkal, a legújabban megjelent bulvárlap és a múlt században alapított Orvosi Hetilap társaságában.

A két fotelt az állólámpa fénye öleli körbe. Melegebb így a lakás — véli a házigazda, dr. Bruncsák András főorvos, a kecskeméti Hollós József Kórház III-as belgyógyászati osztályának vezetője. Míg elhelyezkedünk, Ágnes, a felesége süteményt hoz, kávéval kínál. Én, szokásomhoz híven nem iszom, Bruncsák doktor azonban, szokásához híven — igen.

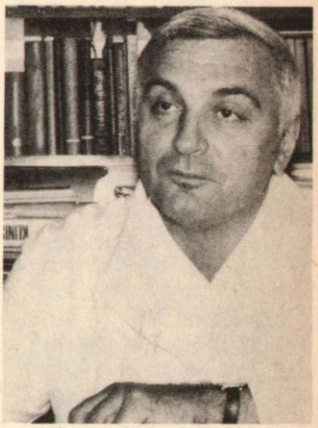

— Ha dolgozom, naponta hatot is elfogyasztok — mondja, miközben körbeforgatja az italt a csészében. — Rossz szokás, mert szabadság alatt két fekete is elég egy nap. Stimuláló ereje számomra a hatnak sincs, mert a szervezetem huszonöt év alatt hozzászokott már. Nekem ez annyi, mint másnak a két dupla. De a kávézás megnyugtat. Éppúgy oldja a feszültséget, mint dohányosoknál a cigaretta.

— Kezdjük kicsit távolabb a szakmától. Önt sokan úgy ismerik, mint aki igen gyakran bejár a könyvesboltba. Szinte naponta megfordul ott. S ahogy itt most körbenézek, nem jön el onnan üres kézzel . . .

— Ma már, sajnos, nem vagyok napi vendég. Egyébként nem annyira nézelődöm ott, inkább megveszem a már várt, az ismertetőben előre beharangozott, számomra érdekesnek ígérkező könyvet. Van, amire biztosan vevő vagyok, másokba belenézek és utána döntök. A baj csak az, hogy lehetetlenség mindent elolvasni.

— Mi a legfrissebb szerzeménye, most november elején?

— Konrád György Látogatók-ja. Annyit hallottam már róla, végre ismét megjelent, el kell olvasni.

— És az újságok?

— A napilapok közül a Petőfi Népe mellett a Magyar Hírlapot és a Magyar Nemzetet olvasom. Rendszeresen jár a Mozgó Világ, a Kortárs és a Valóság, amelyiknek minden eddigi száma megvan. Szívesen forgatom a vidéki folyóiratokat is, főként az Alföldet, a Tiszatájat. De vissza kell fogni a gyűjtőszenvedélyemet, mert már a ruhásszekrényt is lassan elfoglalják a lapok. A Magyarország 15 évfolyamát nemrég adtam oda papírgyűjtő gyerekeknek, és az Orvosi Hetilapokból is csak az utolsó öt évet tudom megőrizni.

— Elnézést, hogy most félbeszakítom, a korábbi számoknak a tartalmát is kiselejtezi?

— Ami a szűkebb szakmámhoz nagyon fontos, azt megjegyzem. Visszatérve még az újságokhoz, nagyon szeretem még az Élet és Irodalmat éles, igényes írásai miatt. A HVG-t átlapozom, ebből főként az interjúk érdekelnek. Régóta jó újság, s kezdettől fogva reformpárti. Ismerem a legújabban megjelent lapokat is, de azt hiszem, a Reformnak nem leszek olvasója.

— Mi alapján dönti ezt el?

— Meglehetősen szubjektív módon: engem érdekel vagy nem érdekel. Úgy látom, hogy egy-egy lapnak is vannak jó periódusai — ezek eltarthatnak évekig is —, aztán jön egyfajta elszürkülés. Amikor egyre kevesebb benne az izgalmas olvasnivaló.

— És hogyan jön rá, hogy az újság, a folyóirat ismét felfelé ívelő ágban van?

— Hallom másoktól, hogy jó.

Megveszem, s ha nekem is tetszik, olvasom újra.

— Aki ennyit foglalkozik könyvvel, újsággal, az óhatatlanul is politizál . . .

— Biztosan. Hiszen a különböző témákról nekem is van véleményem. Az már a szakmámból is adódik, hogy nehéz nem foglalkozni társadalmi kérdésekkel. Nem véletlen, hogy az orvosok között sokan fogtak tollat és írtak. Persze itt nem a Németh László-i szintre gondolok, de a gyakorló orvos nem térhet ki a szociográfia elől. Abban az esetben persze, ha azt az elvet vallja, hogy a gyógyításnál nem a betegséget kell nézni, hanem a beteget, a szűkebb — mondjuk így családi — és a tágabb, akár az egész országot jelentő környezetével együtt. Az az orvos, aki nem eléggé tájékozott, kevésbé tud megfelelni a szakmájában is. Régebben nemcsak orvosi, hanem társadalmi kérdés is volt a TBC. Megszűnésében valóban döntő ok, hogy nagyot javult az egykoron szegény emberek életszínvonala. Nem tudom igazam van-e, de ezzel együtt mintha csökkentették volna a gyógyítás szerepét. Azóta a megváltozott életforma kitermelte a maga újabb súlyos problémáit — ellenkező előjellel. Mert az alkoholizmus ezen a vidéken régi gond, de újabban a túltápláltság, a mozgáshiány társul hozzá. Most ezekkel kell szembenézni.

— Megoldhatja ezt valaha is orvos?

— Megoldani a társadalom tudja, a témát napirenden tartani azonban az egészségügy feladata.

— Azé az egészségügyé, amelynek munkásai joggal érzik úgy, hogy nem becsülik meg őket eléggé . . .

— A megbecsülés nem elsősorban vagy nem csak anyagi kérdés. Az orvosok igen alacsony fizetése lebecsülés, egy részük mégis jobban keres, mint sokan a más értelmiségi pályán dolgozók közül. Azt is Németh László mondta: az orvost azért kell megfizetni, hogy ne keressen pénzt. De itt általában az egészségügy helyzetéről kell szólni, s ha most az átfogó béremelésre nem is futja a költségvetésnek, a részterületek folyamatos rendezése mellett legalább az erkölcsi támogatást meg kellene kapni. Sokkal inkább, mint eddig.

— Ezt már az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete megyei bizottságának az elnöke mondja? A szakszervezeté, amelyik tehet, tehetett volna ezért.

— Fura helyzet alakult ki az elmúlt tíz évben.

— Ön mióta is elnök?

— 1977 óta, de amiről beszélek, az nem megyei sajátosság. Szóval az érdekfeltárás még ment is, elkészültek az átfogó felmérések például az asszisztensek, a körzeti orvosok helyzetéről, de ezzel megállt a dolog. A szakszervezet energiájának jó részét az egészségügyi politika támogatására fordította. Holott egyetlen egészségügyi politikai feladata lett volna, illetve van, ez pedig: figyeljen az egészségügyben dolgozók helyzetének javítására.

— Ehelyett mire figyelt?

— Például a kórházak műszerezettségével foglalkozott vagy a gyógyszerellátással.

— És ön mit szólt ehhez?

— Mint gyógyító orvos, magam is tapasztaltam, hogy rossz a gyógyszerellátás. Természetes tehát, hogy azonosultam vele, amikor a szakszervezet is tárgyalta ezt a kérdést. Ettől is a javulást vártuk.

— Mostanság, amikor átalakulóban van a szakszervezeti mozgalom, független szakszervezetek jönnek létre, kibontakozik a szakmai, szövetségi jelleg, még szembeötlőbb, hogy ez az ágazat néhány éve hagyott el tradicionális megjelöléséből egy szót, és rövidült le az Orvos és Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete név EDSZ-re.

— Két egészségügyi szakszervezeti kongresszuson vettem részt, 1980-ban és 1985-ben. Ott voltam, amikor elhagyatták a régi névből az orvos szót, mondván, hogy indokolatlan a megkülönböztetés. Ez nem azért fájó, mert nem szerepel ott a szó, hanem mert tükröz egyfajta mentalitást. Az országban van 240 ezer egészségügyi dolgozó, közülük mintegy 30 ezer az orvos. A szakszervezet — egyrészt néhány tisztségviselőjének az orvosokkal kapcsolatos fenntartásai, másrészt a globális érdekek képviseletének szükségszerűsége miatt — nem tudták felvállalni az orvosok speciális problémáit. Ez utóbbit, a létszámarányokra is tekintettel, természetesnek tartom, de nem jónak.

— Van a megoldásra receptje?

— A mai egészségügyi szakszervezetnek át kell alakulnia szövetséggé. Nem tartanám helyesnek, ha az orvosok kiválnának, de hozzanak létre egy önálló tagozatot. Ők is, a gyógyszerészek, az ápolók, az asszisztensek, az ügyviteli dolgozók is. Az ő szakmánként megválasztott képviselőik alkotnák az országos, a megyei vagy a kórházi szakszervezeti bizottságokat.

— Ez a módszer eredményesebb lesz?

— Sokan azt mondják, hogy nincs értelme a változtatásnak, ettől úgysem lesz jobb. Nincs igazuk. Az új szakszervezeti stuktúra föltétele a helyzet javításának.

— Térjünk át egy másik témára. Az első találkozásainkra, úgy 1970 tájékáról. Amelyekből nekem az maradt meg, hogy gimnazistaként az esti edzéseken

gyakorta láttam: egy erős, jól megtermett, rövidre nyírt hajú férfit egymagában, de kitartóan gyötri magát és a súlyzókat a Katona Gimnázium szertárában. Az biztos tehát, hogy sportolt.

— Amikor én voltam gimnazista, kosaraztam, atlétizáltam. A versenyzést az egyetemen abbahagytam, a mozgást azóta sem. Súlyt emeltem — erre tehát tanúk is vannak — s ma is futok. Három-öt kilométert egyegy alkalommal. Idegileg megnyugtat, s fizikailag is önbizalmat ad. Ha én ezt ilyen könnyen bírom 51 évesen . . . Futás közben van időm a külvilágra is figyelni.

— Netán ekkor oldja meg a problémáit?

— Azokat nem. Éjjel, amikor fölébredek — nem alszom ugyanis jól —, akkor gyakran foglalkoztat egy-egy szakmai kérdés, és nem egyszer megtalálom rá a megoldást is.

— Hogyan lett orvos? Azt tudom, hogy ez önöknél nem családi hagyomány.

— Valóban, nem örököltem és nem is öröklődik. Apám számviteli szakember volt. Oktatott, dolgozott Kiskunhalason az adóhivatalban, majd osztályvezető volt a megyei tanácson. A fiaim közül egyik pedagógus lett, a másik villamosmérnök. Engem sok minden érdekelt. Tanulmányoztam az összehasonlító szépirodalmat, történelemből harmadik lettem az országos középiskolai tanulmányversenyen 1956-ban — akkoriban ez a vetélkedő Rákosi Mátyás nevét viselte —, és fizikából is bejutottam az országos döntőbe. Választásomban végül is az döntött, hogy az orvosi egyetem jelentette a legnagyobb erőpróbát.

— És a belgyógyászat?

— Harmadévtől tudatosan

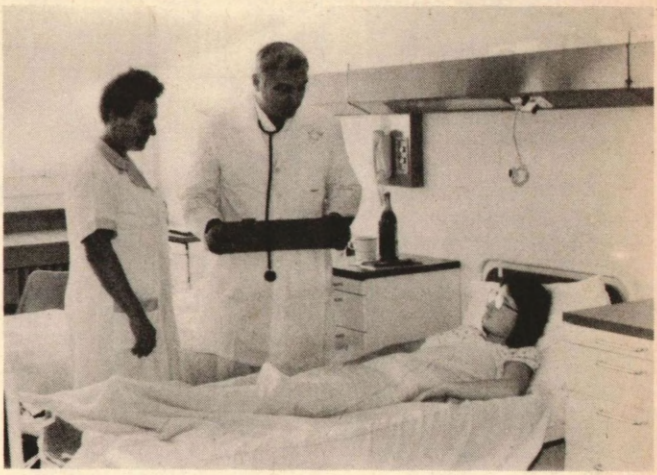

készültem rá. Benedict János osztályára kerültem, s nála, mint a Korányi-iskola tanítványánál, a klasszikus belgyógyászat érvényesült. Vagyis a beteg kikérdezése, hagyományos megvizsgálása után az esetek túlnyomó többségében logikailag el kell jutni a kórismékhez. Ami vizsgálat ezen túl van, az csak merősíti a diagnózist. Ezzel szembenáll a másik nézet: minél több műszeres vizsgálatot kell elvégezni, és abból majd kijön az eredmény. Lehet, hogy egyszer valóság lesz a komputeres gyógyítás, de akkor meg minek az orvos. Én nem is csinálnám azt szívesen. Nekem igényem a személyes kontaktus. Amikor osztályvezető lettem, gyakran zavart, hogy a beteggel közvetlenül már másik orvos foglalkozik. A viziteken külön trükkökkel kellett megtalálni a lehetőséget a beteggel való kapcsolatfelvételre. Ez azonban csak az egyik oldal, a másik az, hogy jobban gyógyul az a beteg, aki beszélgetni is tud az orvosával.

— A klasszikus iskola ma is érvényes?

— A III-as belgyógyászati osztályon igen. Ha valaki nem tudott itt ragadni, az nem a szakmai tudás hiánya miatt volt, hanem mert nem érzett rá erre a módszerre.

— Önt a cukorbetegség specialistájaként és a legjobb gyakorlati orvosok között emlegetik. A tudomány terén nincsenek ambíciói?

— Én elköteleztem magam a gyakorlati orvosi munka mellett. szigorú önképzéssel követem a szakirodalmat, főként, ami a mi profilunkba tartozik: az anyagcsere-folyamatok, a cukorbetegség, a gasztroenterologia területén. Németül jól olvasok, fordítok, angolul sokkal kevésbé. A nyelvtanulásban csak fellángolásaim voltak. Én nagyon fiatalon nagyon sokat dolgoztam a kórházban, és bár biztattak a tudományos munkára, például egykori mesterem is, nem vállaltam a plusz munkát. De a kollégáimat biztatom, például a nyelvtanulásra is. S ha vállalják a feladatot, akkor ennek most rövid távon is nagy hasznát vehetik, hiszen a mi korosztályunk is bekapcsolódhat az akcióba: ugyanis a nyáron angolul jól beszélő, magyarul viszont nem tudó külföldi orvostanhallgatókat fogadunk kórházi gyakorlatra Szegedről.

Váczi Tamás

ÚJ PRÓBÁLKOZÁS A KECSKEMÉTI ROCKTÖRTÉNETBEN

SIKK

Újdonság a kecskeméti Sikk együttes kazettája, tizenegy számmal. A publikálásáért a felelősséget a Szigma Kft. vállalta, ide értve az anyagi felelősséget is. Vári Zoltánt, az együttes dobosát kérdezem: mit hallunk a kazettán?

— Kemény ritmusban megszólaló dallamos slágerzenét. Fiúkról, lányokról, a mai életről szólnak a dalok, bevallott célunk az eladhatóság, de természetesen nem mindenáron!

— Sokat elárul egy zenekarról, ha az ideálokról kérdez az ember.

— Példaképeink a Yes, Mezzoforte, Saga, Bon Jovi, többek között. A zenekar tagjainak elég széles az érdeklődési köre. Vitatkozunk is eleget, de a közös cél — valamennyien életcélunknak tartjuk a zenét — összetart bennünket.

— Milyen ma az esély egy kecskeméti zenekar befutására?

— . . . ha felköltözünk Budapestre, akkor ez a esély egész jó!

— A fővárosban van, aki segít?

— Pataky Attila próbál támogatni bennünet, az Edda előzenekaraként már többször játszottunk. Ez sokat jelent!

— A kazetta után hogyan tovább?

— Nagylemez. Tavasszal kezdjük a stúdiómunkát.

— Hát akkor rajta, keményen. . . és dallamosan!

— Nem fogunk csalódást okozni, ezt megígérhetem!

Gór Józsefet, a zenekarvezető menedzsert kérdeztem a kazetta hallgatása közben:

— Gondolom, rengeteg munka fekszik egy ilyen kazettában.

— Mit mondjak? A felvételek a kecskeméti Origó stúdióban készültek egy hónap leforgása alatt. Tisztán a stúdióban töltött idő kitett közel háromszáz órát. A számok komponálása, bepróbálása nyilván ennél sokkal több időt vett igénybe. Arról nem is beszélve, hogy egy ilyen kazetta megjelentetése milliós nagyságrendű vállalkozás, és természetesen rizikóval jár. A munka első gyümölcse azonban már beérett: a számok közül nyolcat a rádió is hamarosan műsorra tűz.

Egy bizonyos: a számok első hallásra profinak, igényesnek tűnnek. A hangszerelésben eredeti ötleteket hallani, ami egy induló zenekarnál nagyon sokat számít. Nekem is úgy tűnt, akik ezt a kazettát megvásárolják és ezt a műfajt kedvelik, semmiképpen nem fognak csalódni.

Leskowszky Albert

Tanácsülési jegyzetek

— *Milyen hosszú ideig tarthat egy tanácsülés?* A kérdés a városi tanács novemberi ülésén jutott eszembe. Tucatnyi napirendi pontot vitatott meg a testület. Egy órakor ültek be a padsorokba a tanácstagok, és este hétkor még javában folyt a vita.

A választ néhány nap múlva az országgyűlési ülésszakon adta meg egy orvos képviselő. Tőle ugyanezt kérdezte az előző napi tízórás ülés után a tv-riporter.

— *Hogy lehet ezt bírni?*

— Senki nem képes ilyen hosszú ideig folyamatosan odafigyelni — mondta a doktornő. — Nem is tudom, hogyan bírnánk, ha csupa lebilincselő felszólalás hangzana el.

Az országgyűlési képviselők, hála a parlament kiváló büféjének, kibírták a maratoni ülésezést. A kecskeméti tanács is átvágta a gordiuszi csomót. Úgy döntöttek, hogy ezentúl délelőtt kezdik az üléseket. Ilyenkor még mindenki frissebb, kevésbé fáradt.

Egy szempontot azonban, meglehet, nem mérlegeltek eléggé a Tisztelt Tanács tajai. Reggel kilenctől estig ugyanis még a parlament ülésezési rekodját is túl lehet szárnyalni.

* * *

Az autópálya városi átvezető szakaszának vitája csak második tárgyalásban dőlt el. Az első ülés és az ad hoc bizottság munkája nyomán három változat kristályosodott ki: a keleti, valamint a nyugati körút, és harmadikként a Kuruc körút korszerűsítése.

A tanítóképző főiskola hallgatóival próba tanácsülést rendeztünk. Összecsaptak a különböző álláspontok, érvek és ellenérvek, s a végén szavazás döntött a legjobbnak tartott változatról.

A diákok érdeklődéssel várták a valódi döntést. Amikor meghallották, alig akartak hinni a fülüknek. Aki nem volt jelen az ülésen, nem is érti meg egykönnyen. Hisz végül is mi mellett voksolt a tanács? Hozzáfognak a keleti körúthoz, korszerűsítik a Bethlen, majd a Kuruc körutat, végül, időben pedig a leggyorsabban, elsőként, megépítik a nyugati körút egyik szakaszát is. Mindezt azért így, mert kevés a pénz.

Hiába, no. A valóság mindig bonyolultabb az elméletnél, képes felülmúlni a legvadabb fantáziát is.

* * *

A demokratikus vita alapismeretei között tanítják, hogy a vitapartnerekkel szemben kötelező a jóindulat. S persze a jómodor. Nem ízléses nyilvánosan megsérteni mások önérzetét. Ezen a tanácsülésen akadtak tanácstagok, akik a vita hevében túltették magukat ezen a szabályon. Furcsa volt hallani a kategorikus, másokat megbántó kijelentéseket egyik-másik tekintélyes tanácstag szájából. Az ad hoc bizottság egyik tagja vissza is utasította ezt a hangnemet, hozzátéve, hogy nem a másik fél álláspontjával van baja, hanem azzal a móddal ahogy előadta mondandóját.

A megpezsdült vitaszellem a szélesedő demokrácia egyik jele. Ám a vitában, a nyilvános fórumon nem a hangerő számít, hanem az érvek. S még a köz javát szolgáló javaslatok is visszatetszést kelthetnek, ha túl nagy hangon, erőszakosan próbálják rátukmálni a testületre.

* * *

Többen és többször is emlegették ezen az ülésen a sajtót. Az elektronikusat és a nyomtatottat. Előbbit, a városi televíziót, mindenekelőtt nagy fényerejű lámpái miatt. Ezek hosszú órákon keresztül vakították a tanácstagokat. Érdemes lenne olyan „humánus" megoldást keresni, mely lehetővé teszi a videofelvételt, de nem zavarja a testület tagjait. Hisz bármilyen fontos is a tájékoztatás, a főszerep mégis a tanács tagjaié az ülésteremben.

A nyomtatott sajtó — együtt a városi televízióval — úgy került szóba, hogy többen is feladatot, megbízást kívántak adni újságnak, tv-nek. A testület egyhangúan megszavazta például, hogy kezdeményezzenek a sajtóban pontos tájékoztatást az immár lezárt, Dutép és tanács közötti ügyletről. Egy másik javaslat szerint minél előbb tájékoztassa a sajtó részletesen a városlakókat a hozott rendeletek részleteiről. És így tovább.

Végül az egyetlen újságíró tanácstag kénytelen volt szót kérni s figyelmeztetni társait: ő bizony csak továbbítani tudja a kéréseket. Mert a városi tv ugyan működik, de olyan lapja, amelyik időben, megfelelő terjedelemben foglalkozhatna a tanácsülésekkel, egyelőre nincs a városnak. Először létre kellene hozni. Hisz az egy hónapos átfutású Kecskeméti Szemle, bármennyire szeretné, nem képes betölteni ezt a feladatot.

Volt idő, amikor több hetilapot is képes volt eltartani ez a város. Hogy most is igény lenne rá, mi sem bizonyítja jobban, mint a tanácsülésen elhangzott felszólalások.

— **lovas** —

HÁMORI ZOLTÁN

Anekdoták a testvérvárosból

A közelmúltban kollégámmal Kecskemét testvérvárosába, Szimferopolba, a Krímbe utazhattunk. Az iskolai orosznyelv-oktatás sajátosságait és eredményeit figyelembe véve inkább valamennyien internacionális érintkezési formában bíztunk, azt kerestük.

Azt mondják, hogy ilyen például a zene, de — s ezt az alábbiakban szeretném bizonyítani — legalább annyira a humor is.

A grúz viccek. Nálunk skót viccek vannak, Amerikában lengyel viccek, a Krímben grúz viccek. Úgy látszik, hogy már a nacionális tréfacsinálás is internacionálás.

A grúz változat közül kettő:

Megállít egy szimferopoli autót a grúz rendőr (ki a viccirodalom „megvesztegethetetlenségéről" hírhedt).

— Ön gyorsan hajtott.

— Nem értem, nem tudok grúzul. — mutogat a krími jövevény.

— Nincs más hátra, feljelentem — mondta a rendőr.

— Nem értem, ismétli a krími s közben a rendőr zsebébe gyűr húsz rubelt.

A rendőr belenyúl, megszámolja:

— Látom, a felét már megértette.

A másik::

Mi van kiírva a tbiliszi egyetem kapujára?

MINDEN JEGY ELKELT!

A tolmácsokról. Ukrán tolmácsnőnk volt, aki körülbelül úgy tudott magyarul, mint mi oroszul, ukránul viszont jobban, mint mindannyian a fent említett nyelveken együttvéve. (Ukránul viszont nem beszélt senki rajta kívül). Heroikus erőfeszítéseit méltányolva meg kell említeni egy nyelvi bravúrját. A tengeralattjáró szót a következőképpen fordította: „aluljárati csónak".

Már-már móriczi magaslatokba emelkedő tömörítőképessége a következőképpen nyilvánult meg:

A szevasztopoli, diorámaházban, melyben a nagy II. világháborús csatát ábrázolják festményekkel, gipszfigurákkal, -tárgyakkal, rendkívül élethűen, egy olyan ember magyarázta nekünk az eseményeket, aki maga is részt vett az ütközetben. Mintegy negyedóráig vázolta a csapatok elhelyezkedését, a hadművelet fő irányait, a fontos részleteket, majd a fordításra került sor. A tolmácsnő rámutatott a képre, s azt mondta: — Lőnek.

Emlékmű. A Krímben sok emlékmű van. Szimferopolból Jaltába utazva hirtelen felfigyeltünk egy mintegy negyven méter hosszú és tizenöt méter magas építményre, melyet dombormű, szökőkút, méteres betűk, miegymás színesített. Kérdésünkre, hogy mi ez, kísérőnk a legnagyobb természetességgel válaszolt:

— Ezen a helyen vesztette el Kutuzov tábornok a fél szemét. Ezek után már, amikor később egy hasonló építményt mutatva leszögezte: itt mosott kezet annak idején II. Katalin — egy arcizmunk nem sok, annyi se rándult.

A rejtélyes goszplán. Ha valaki nem érti, hogy én miért nem értem azt, amit ő ért, akkor nekem muszáj megértenem, hogy ő miért nem érti azt, hogy én miért nem értem. Tudtak követni? (Csodálom.)

Pedig ilyen a „goszplán", a misztikus, az erotikus, a para-, meta- és egyéb fizikus: az állami terv. Mi nem értettük, hogy miként létezhet olyan okos ember, aki Moszkvában meg tudja azt is határozni, hogy a Szovjetunió legeldugottabb csücskében egy tyúknak — dekádokra lebontva — mennyit kell tojnia. Pedig ez úgy van, és vendéglátóinknak különös volt, hogy mit nem lehet ezen érteni. (Valószínűleg a kérdés nem a goszplánra, hanem a mi szellemi képességeinkre vetett kedvezőtlen fényt.) Jóindulatú magyarázatukat a következő, kikezdhetetlen érvvel támasztották alá:

— De hiszen a goszplán, az goszplán! Ezt beláttuk.

Az árak. Míg egy lakás átlagos rezsije húsz rubel körül van (lakbér, fűtés, világítás, telefon stb.), egy liter benzin ugyanannyi, mint egy üveg Pepsi Cola (40 kopek) és egy kétezer kilométeres repülőút annyiba kerül, mint egy háromszemélyes vacsora, addig kérdések sokasága vetődik fel. Hogyan létezik az — kérdeztük —, hogy bizonyos cikkek ára 1938 óta változatlan? Nem úgy volt, hogy Sztálin rövid töprengés után akkoriban úgy határozott, hogy mondjuk a kalucsni legyen 1 rubel, mert az olyan szép kerek szám?

— Ez alighanem így lehetett, de erről jobb nem beszélni, mert akkor felemelik. (Mármint az árát.) — mondták.

Ezt hallva kezdtük otthon érezni magunkat, s szilárd egységfrontba tömörültünk azzal a céllal, hogy az árakról nem beszélünk.

Két öregasszony

Már hetek óta rájuk gondolok. Eszembe jutnak és ha behunyom a szemem, látom is őket. Hallom hangjukat, ahogy életükről beszéltek. Nem titkolhatom, hogy mindkettőt irigykedve hallgattam, mert a maguk körbehatárolt lehetőségei mellett teljes életet éltek, élnek.

I. Az elmúlt ősszel a Varsóból Párizsba tartó gyorsvonaton ismertem meg tante Helgát. Így szólította a gyufaszállábú kisfiú, akivel utazott. A gyerek a háromórás úton szüntelenül nyaggatta:: vizet kért, játékot, ennivalót, csokit. Türelmesen teljesített mindent. Azt hiszem, egy kicsit tehermentesíteni akartam őt, amikor az izgőmozgó kisfiúnak felajánlottam: kitalálom a keresztnevét. Helga gyorsan segített: a gyerek anyja francia, tehát ilyen nevek között keresgéljek.

Vesztettem, pedig minden, általam ismert nevet számba vettem. A kisfiút Normann-nak hívták.

Nevetéssel zártuk a játékot, és Helga magához vonzotta a gyereket.

— Ezt a kisfiút — mondta — hamarosan egy nagy-nagy öröm éri! Iskolába mehet! Az apja dolgozik érte, az anyja az otthonát tartja rendbe és három gyermeket nevel! Normann pedig iskolába megy, ahol olvasni, írni, számolni tanul. . .! Megismeri a tanítóját, akinek egy életre hálás kell hogy legyen, mert a tőle kapott ismereteket addig fogja hasznosítani, amíg él!

(A kisfiú szorosan hozzábújt az asszonyhoz és láthatóan figyelmesen hallgatta.)

Mert tudod-e Normann — folytatta Helga —, hogy apád már megvette a táskádat. Vihetnéd a holmidat szíjjal összefogva is, de ő bízik benned, ezért előlegbe kaptál egy vízálló iskolatáskát! Karácsonyra elolvashatsz minden mesekönyvet, és amit hallasz, le is tudod majd írni. Ezt pedig a tanítódnak köszönheted, akit tisztelned kell, és apádnak, aki dolgozik, hogy ezt a tudást megszerezhesd!

(Normann itta a hallottakat. Úgy láttam, az agyába véste az okítást befejező mondatokat is.)

— És ha tanulsz, rendesen viselkedsz, akkor belőled is hajóács lehet, mint az apádból, nagyapádból. Szakmád lehet, kisfiam, ami nagyon nagy dolog!

A következő megállónál leszálltam, de Helga magyarázata még elért hozzám.

— Korán kell kezdeni a gyerekeknek a munka tiszteletére a tanítók megbecsülésére nevelését! Nem gondolja?!

II. A családi ebéd ünnep is volt: befejezték a kétszintes családi ház építését. Pontosabban: a tetőre felkerült a VÁÉV-cserép, a népes família pedig beköltözhetett a földszintre. Elfértek. A töltött káposzta után ki is mondták: amint tehetségük lesz, lakhatóvá teszik az emeletet is.

A madárcsontú Dédike eddig hallgatott, de ennél a mondatnál érezte elérkezettnek az időt, hogy kimondja: holnaptól dagasztani járok a pékhez. . .

A család valamennyi tagja ültében egyenesedett ki.

— Mi, hogyan, de miért is. . . ?

— Azért, édes gyermekeim, mert kell a pénz. És a pénzért, ugye dolgozni kell. . .

— Hát nem dolgozott eleget? Csattant fel a fiú. Anyám, hát gondolkozzon!

— Így hozta a sorom, tűnődött el a Dédike. Bejelentése egyébként megbontotta az asztal népét. Órákkal később sikerült egy nyugodt zugot találni, hogy megtudjam, milyen is volt a „sora" a csillanó szemű, de nagyon is megtört testű nyolcvanhárom éves asszonynak.

— Amikor kitört az első világháború, anyám gyerekágyat feküdt, a második húgomat szülte, apámat meg elvitték, sose jött vissza . . . Tizedik éves voltam, amikor anyám meghalt, bennünket meg befogadott egy-egy rokon. Jók voltunk kiscselédnek, libapásztornak. Hamar férjhez mentem, és hamar jöttek a gyerekek. Hét évig éltem az urammal; napszámba szüretelt, amikor belecsapott a villám. Ottmaradtam három aprósággal. Dolgoztam, mit is tehettem volna?!! Hívtak, mert szépen mostam, jószág mellett is megvoltam, minden nyáron markot vertem, hogy meglegyen a kenyérrevaló.

Elértem, amit akartam: mind a három fiamnak szakmát adtam. Mind a háromnak házat építettünk. Most is hordtam én a téglát, dolgoztam a kőművesek keze alá. Most hív a pék: dagasszak be minden reggel fél mázsa rozslisztet. Ha háromkor kezdem, kilencre bőven megvagyok, és ugye kell a pénz. . .

(Utólag megtudtam: a fiai a körzeti orvostól kértek tanácsot, mit tegyenek, hogy otthon maradjon. Engedjék — felelte az orvos —, akiben évtizedek alatt kialakult a munkaszeretet és -bírás, az úgysem ül majd ölbe ejtett kézzel.)

Selmeci Katalin

Polgármester Arcueilből

Marcel Trigon, Kecskemét franciaországi testvérvárosa, Arcueil polgármestere először 1978-ban járt városunkban. Azóta többször visszatért — legutóbb éppen november végén.

— Hogyan értékeli a Kecskeméttel fennálló testvérvárosi kapcsolatot?

— A testvérkapcsolatok elején ez azt jelentette számunkra, hogy a két nép közelebb kerül egymáshoz, egy kapitalista város és egy szocialista város lakossága, hogy erősítsék a két nép barátságát. Ma olyan világban élünk, amely a leszerelésért küzd, kétségkívül az ilyen baráti kapcsolatok nagyon jelentősek, azt hiszem, hogy ezeket erősíteni kell. Ez lehetővé teszi a jelentős kulturális kapcsolatokat és ez egyúttal a gazdasági közeledést is elősegítheti a két város és a két ország számára.

— Hogyan látja, mik a kapcsolatok fejlesztésének lehetőségei?

— Azt hiszem, hogy az eddigi testvérvárosi kapcsolatok tapasztalatai lehetővé tették a kölcsönös megismerést, a kulturális cserekapcsolatok, a családi csere-üdülések és a fiatal arcueiliek kecskeméti és a fiatal kecskemétiek arcueili látogatásainak köszönhetően. Most ezt az alkalmat is megragadom arra, hogy mindazokat üdvözöljem, akik már jártak Arcueilben és akiket megismertem. Remélem, hogy még sokan mások el fognak jönni, s még jobban elmélyítjük ezeket a kapcsolatokat. Egy együttműködési javaslattal jöttem egy arcueli középiskola és egy kecskeméti középiskola együttműködéséről. A kecskeméti tanácselnökkel is tanácskoztunk a lehetséges kapcsolatok fejlesztéséről. A gazdasági kapcsolatokról is szeretnék tárgyalni. A két város és a két megye üzemei közötti együttműködés mindkét fél számára előnyös lehet és elősegítheti a fejlődést. Ezzel szeretnék újabb munkalehetőségeket teremteni a két város munkásai számára.

— Milyenek a személyes benyomásai a legújabb magyarországi változásokról?

— Minden alkalommal, ha Kecskemétre jövök, az elvtársak, akik a várost irányítják elmesélik a problémáikat, amelyekkel szembe kell nézni. És ezek valóságos problémák, de minden alkalommal fejlődést látok, új épületeket, és ami meglep, az az, hogy a város vezetői mennyire magukénak érzik a lakosság problémáit, és mennyire szem előtt tartják a lakosság érdekeit.

Ők állandóan az emberek problémáiról beszélnek, szeretném, ha ez mindig így lenne Franciaországban is. Ezek valós problémák ma, és ezt felesleges lenne elrejteni. De igazán akarják a változást, valóban előre akarnak lépni, és — úgy gondolom — ez sikerülni is fog.

— Van-e lehetőség Ön szerint további kecskeméti és arcueili családok között kapcsolatokat teremteni?

— Mindenképpen van. Ígérem, hogy összegyűjtjük azoknak az arcueili családoknak a nevét és címét, akik kapcsolatot szeretnének itteni családokkal létesíteni. Megküldjük ezt az Önök számára, hogy a Kecskeméti Szemlében tegyék közzé.

Sz. Z.

KECSKEMÉTI TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLA

Növekvő érdeklődés — több fiú

Ma Kecskeméten, ha főiskolásokkal találkozik az ember egyikükmásikuk „ókásnak" vagy „tékásnak" mutatkozik be. Főleg az utóbbi diákos rövidítést kell még szoknia a fülünknek, mert, bár 1986 óta tanítóképzője is van a megyeszékhelynek, csak nem férkőzött be még igazán a köztudatba.

Dr. Ecsédi András, a főiskola főigazgató-helyettese helyeslően bólogat: — Valóban, az embereknek idő kell ahhoz, hogy megszokják a változásokat. Egyébiránt városunkban három évtizedes múltra tekint vissza a felsőfokú pedagógusképzés. Akkoriban mint felsőfokú óvónőképző intézet működött az intézmény. Ám egy kis hiba csúszott az elnevezésbe, ugyanis még nem volt középfokú képzés. Így aztán helyesebbnek látták egyszerűen Óvónőképző Intézetnek keresztelni az iskolát. Természetesen, lassan a középfokú képzés is elindult a maga útján, a 70-es évek elején.

— Mekkora volt az érdeklődés az intézmény iránt?

— Soha sem panaszkodhattunk. Sajnos, a keretek, az engedélyezett tanulószám bennünket is kötött és köt ma is. Kezdetben száz hallgató vett részt a kétéves képzésben, később azonban duplájára nőtt a pedagógusjelöltek száma.

— Ezt az intézményt, ha lehet mondani, mostanában a változás jellemzi. Az egyik legjelentősebb lépést 1983-ban tették meg.

— Igen. Ekkor ugyanis megkezdődött a hároméves, integrált óvó- és tanítóképzés. Ezek a hallgatók az első évben együtt alapozták meg a tudásukat, ám a tanév végén már dönteniük kellett, melyiket választják a két hivatás közül. Ez azonban nem jelentette azt, hogy a további két esztendő során teljesen eltávolodtak volna a másik pályától.

— Miért nem?

— Mert a harmadik évben már speciális kollégiumba járhatnak, amely a tanítóknak az óvónői, az óvónőknek a tanítói feladatok ellátásához nyújt elengedhetetlen tudást. Ennek köszönhető, hogy a végzett óvódapedagógusok minden további nélkül vállalhatnak munkát az iskolák napközijeiben.

— A hallgatók itt igen színvonalas ének-zenei képzésben részesülnek . . .

— Igen, kezdetben teljes egészében erre törekedtünk, ám azóta bővítettük a lehetőségeket. Ma már van rajz, testnevelési, orosz és angol

nyelvi, valamint játékkészítő-játékszervező szakkollégium is.

— Az új lehetőségek, úgy tudom, igen népszerűek.

— Hogyne. Az idén 371-en a tanítóképző nappali tagozatán, 12-en pedig levelezőn folytatnak tanulmányokat. Óvodapedagógusnak 230-an készülnek, közülük 171-en munka mellett tanulnak. Ha ők végeznek, befejeződik a kétéves képzés, s csak háromesztendei tanulás után szerezhetnek majd diplomát a jelentkezők.

— Erre a tanévre mekkora volt az érdeklődés?

— Háromszoros volt a túljelentkezés. Azt hiszem, ez magáért beszél. A jelenlegi első évfolyamos hallgatók az Országos Oktatáskutató Intézet kísérleti felvételi módszerében is részt vettek, de még a hagyományos feltételek alapján nyertek felvételt. A kísérlet azt jelenti, hogy a tárgyi tudást háttérbe szorítja az adottságok iránti igény. A vizsgáztatók, egyebek között, a jelentkezők színlátására, beszédkészségére, szakmai rátermettségére kíváncsiak. Ezzel kapcsolatban a főiskola javasolta a minisztériumnak, hogy a tételek alapján történő felvételi számonkérés helyett inkább az utóbbi módszerek jussanak szerephez.

— Nem félnek attól, hogy a tárgyi tudás háttérbe szorulásával csökkenni fog a színvonal?

— Nem, hiszen a középiskolából hozott pontok mindvégig fontos szerepet kapnak, s támpontot nyújtanak nekünk. Az pedig — úgy hiszem — alapvető, hogy bízunk a középiskolák reális értékelésében.

— Érezhető-e, hogy a hallgatók is egyre inkább mérlegelik a munkához jutás lehetőségét?

— Hogyne. Éppen ezért sok hallgató tanul munka mellett, így ez idő alatt senki sem foglalhatja el a helyét. Ezt azonban csupán az óvónőképzősöknek engedélyezzük, a főiskolások kizárólag külön kérelemre kaphatnak ilyen lehetőséget. Nem vagyunk hívei a levelező tagozatnak, mert sajnos, ott a színvonal megtartása nehéz.

— Nem is olyan rég szinte kizárólag lányok népesítették be az intézményt. Most pedig, amikor önhöz tartottam, több fiúval is találkoztam.

Most már tért hódítanak maguknak az erősebb nem képviselői is. Ez a tanítóképzésnek köszönhető. A testnevelési, a rajz és az angol szakkollégium igen népszerű a körükben. A mostani végzősök, harmadévesek között mindössze egyetlen-egy, míg az elsősöknél tizenhárom a fiatalemberek száma. Éppen ezért most már nem szerencsés kizárólag óvónőkről beszélni, sokkal helytállóbb az óvodapedagógus elnevezés.

*

Bármilyen kevés is a fiú az intézmény falai között, a sors csalafintasága révén nekem először őket sikerült vallatóra fognom. Nem mintha nagyon faggatózni kellett volna, mert hiszen meséltek maguktól is.

— Sokunkat a tesi és az angol szakkolesz vonzott ide. Én például az előzőre járok. Tudod, a főiskola elvégzése után erről külön oklevelet kapunk, melynek alapján helyettesíthetjük e tárgy tanárát. A játékkészítők és -szervezők pedig egyebek között úttörőházakban is kamatoztathatják tudásukat — tájékoztat az első éves Bodnár Tibor.

— Hogyan vélekedtek az oktatás színvonaláról?

— Nézd, nagyon sokan kizárólag azért jönnek ide, mert diplomát akarnak szerezni, valamint pár kellemes főiskolás évet — hangzik Pótári József másodéves véleménye. — Magunk is érezzük a kezdeti próbálkozásokat, a tapogatózást a megközelítőleg helyes oktatási módszerek felé. Mi mindenesetre bízunk benne, hogy a színvonal csak javulni fog.

— Igen, még kezdeti stádiumban van az oktatás. Kísérletezés folyik — érvel Ulrich Gábor, a második évfolyamból.

— A többi között gondot jelent, hogy például érezhetően újak a feladatok a tanári kar számára is. Ez persze óhatatlanul rányomja bélyegét az oktatásra — tudom meg Józseftől.

— Általában az a vélemény, hogy ez a főiskola inkább egy középiskolához hasonlít. Nap mint nap számonkérés van, önkormányzat pedig szinte semmi — mondja Gábor.

— Persze, de a többség az iskolapadból jött, itt újra az iskolapadba kerül. Megszokta, hogy nem kell a lábára állnia. Rájött, hogy úgy kényelmesebb, ha megmondják, mit kell csinálni. No, meg az az igazság, hogy véleményem szerint a lányoknak egyáltalán nincs is fogalmuk az életről. — véli Tibor.

A gyöngébb nemet — bár itt többséget élvez — nehezebb volt megszólaltatnom. Végül azért sikerült. Beszélgetőtársaim valamennyien óvónőnek készülnek.

— Ma már ezen a pályán sem könnyű elhelyezkedni. Hogyan látjátok a jövőtöket?

— Hát, először is már kezdünk puhatolózni a megfelelő állások után — mondja Márki Mariann, harmadéves főiskolás. — Bár igen sokan elhagyják a pályát — mert nem kevesen csak a diplomáért hajtanak — ettől függetlenül elég nehéz az elhelyezkedés.

— Én például Magyarbólyról jöttem — veszi át a szót Imre Ágnes óvónőképzős, az utolsó évfolyamból. — Nem valószínű, hogy óvónőnek megyek, mert a falumban erre nincs szükség. Inkább tanulok még. A pécsi tanárképzőbe jelentkezem, népművelő szakra.

— Igen ez is általános. Sokan nem hagyják abba a tanulást — folytatja Török Beáta harmadéves főiskolás. — Ide is vissza lehet jönni és levelező tagozaton lehetőség nyílik a tanítói szak elvégzésére. Addig pedig, mivel hozzáértő, már napköziben dolgozhat.

— Most még főiskolások vagytok, és sok hasonló korú társatok irigyel benneteket ezekért a diákévekért. Nektek hogy tetszik?

Természetesen jó. De ez sem fenékig tejföl, és legfőképpen attól függ, hogy sikerült-e kialakítani egy jó baráti társaságot. Igaz, Kecskemét nem egy világváros, de hát ez is megítélés kérdése — mondja Lengyel Ágnes harmadéves főiskolás. — Mert, aki mondjuk Szegedről jött, azt itt nem veti fel az öröm a sok lehetőségtől, ám egy falusinak ez maga a kánaán.

Időnként kissé pesszimistának tűnik a hallgatók vélekedése főiskolájukról. Érthető, hiszen saját bőrükön tapasztalják az oktatási módszerek váltakozását, s az ebből fakadó bizonytalanságot. Azt azonban nem szabad elfelejteni, hogy ez az intézmény, az elmúlt évtizedek során többször bizonyított, s ennek köszönhetően igen jó kép alakult ki róla.

Bencze Andrea

A hűséges Vitéz

A hűség viszonylagos fogalom. A Yellowstone-park gejzírje évezredes megbízhatóságával érdemelte ki e jelzőt, néhány szakmában már az öt év után is jutalmat lehet kapni érte. Van azután olyan szituáció is, amelyben a hűség egyenesen bámulatraméltó, nehezen érthető. Ilyen volt a helyzet a Kecskeméti Katona József Színházban is a nyolcvanas évek közepén . . .

Egyszerű az egész — mondja Vitéz László — Azt szokták mondani, hogy egy színésznek háromévente kell színházat váltani, hogy az új élmények megakadályozzák a fásultságot. Nos, az én esetemben a fordítottja történt: én maradtam, s közben körülöttem háromévenként a színház változott gyökerestül.

— Hogyan kezdődött?

— 1976-ban végeztem a főiskolán, majd jöttek a tipikus pályakezdő, mondhatnánk vándorszínészévek. Győr, Miskolc, majd 1980-ban Kecskemét. Akkor úgy nézett ki, itt sem sokáig maradok, 1981-ben már Debrecenben játszottam.

— Miért mentél el?

— Három parádés főszerepért és 1600 Ft fizetésemelésért. Tudod mekkora pénz volt az akkor egy színésznek? Beke Sándor hívott, aki még Miskolcról ismert.

— Igen, én is emlékszem erre az időre. De hogyan kerültél ezek után vissza Kecskemétre?

— Sajtos Géza volt akkor az igazgató és Szőnyi G. Sándor a főrendező, ők hívtak és én örömmel jöttem, hiszen fontos szerepeket ígértek, meg azután a magánéletem is úgy alakult: a szívem is ide húzott.

— Miket játszottál?

— Egy beugrással kezdtem. Az „Imádok férjhez menni" szövegkönyvét a kórházi ágyon tanultam meg, ment is, mint a vízfolyás. A 25. előadásra ugrottam be, nem akartam szégyenbe kerülni a többiek: Kiss Jenő és Mátrai Márta előtt. Nos, Jenő nagyon kedvese fogadott. A vállamra tette a kezét, biztatóan a szemembe nézett, s azt mondta: „Bízd rám magad — majd megyek utánad". S így is volt, rajtam kívül senki nem tudta a szövegét. Szép időszak kezdődött, sok-sok emlékezetes szereppel: a Feket szárú cseresznye, a Revizor, a Becket, avagy az isten becsülete. 1984-re igen jó társaság alakult ki, remek színészek, remek összhang, fölfelé ívelt a társulat.

— De végéhez közeledett az a bizonyos három év . . .

— Igen. Mint a derült égből a villámcsapás, úgy jött a hír: vezetésváltás lesz a színházban, jön a triumvirátus.

— Hogyan fogadta a társulat a hírt?

— Olyan volt a hatása mint egy jól sikerült bombatalálatnak. Egyszerűen szétrobbant a gárda, ment ki merre látott, csak pár színész maradt, mint például Réti Erika és Kiss Jenő.

— No meg Vitéz László. Miért maradtál?

— Őszinte legyek? Mehettem volna, hiszen hívtak, mint ahogyan kapok ajánlatokat azóta is minden évben, de én — ahogy mondani szokás — kivárásra lovagoltam. Éreztem, hogy ez nem tarthat soká, bár alaposan elszámítottam magam, mert nem hittem volna, hogy három évig bírják.

— Milyen időszak volt?

— Én úgy hívom magamban: „a művészi töltődés időszaka". Megszűnt minden addigi érték, felbomlott az a hierarchia, amely nélkül nincs színház, amelyben minden az előadásért, a produkcióért történik, s amelyben magától értetődően a színész játéka a legfontosabb, s minden másnak ezt kell szolgálnia. Devalválódott a színészet mint szakma, kis túlzással az utcáról is bejöhetett akárki és eljátszhatott egy főszerepet. Csak Vándorfi Laciról vannak jó emlékeim, ő próbált ilyen körülmények között is tisztessé-

ges, kemény munkával érlelt produkciókat létrehozni.

— Elmúlt ez a három év is, jött a váltás ismét.

— Igen. A teljesség kedvéért, azt meg kell mondanom, hogy Gyurkó László az utolsó időszakban próbálkozott a változtatással, de már késő volt.

— Ismét elment mindenki, jött az új vezetés — és maradt Vitéz László.

— Pedig nem volt könnyű. Most már az volt a rossz ajánlólevél, hogy ez alatt a három év alatt itt voltam. Teljesen lentről indultam, szerencsére az új vezetés volt annyira sportszerű, hogy adott lehetőséget a bizonyításra.

— És Vitéz László bizonyított. Milyen szerepeket kaptál?

— Ismét felvirradt. A Villámfénynél Bakos Béláját, a Luxemburg grófjában Basil, mind, mind emlékezetes szerepek. Ismét jó dolog kecskeméti színésznek lenni.

— De lassan újra letelik a három esztendő . . .

— Remélem most megdől a babona. Minden jel arra mutat, hogy ez az időszak tovább tart. Nem kívánom a változást.

— Milyen szerepekben látunk az idei évadban?

— Nagyon nagy kedvvel játszom az Öbölben, s hamarosan a nagyszínházban is láthatnak a Stuart Máriában, Lester szerepében.

— Van-e szerepálmod?

— Nincsen. Egyszerűen színész szeretnék lenni, sok szép feladattal.

— Mennyire érzed magad kecskemétinek?

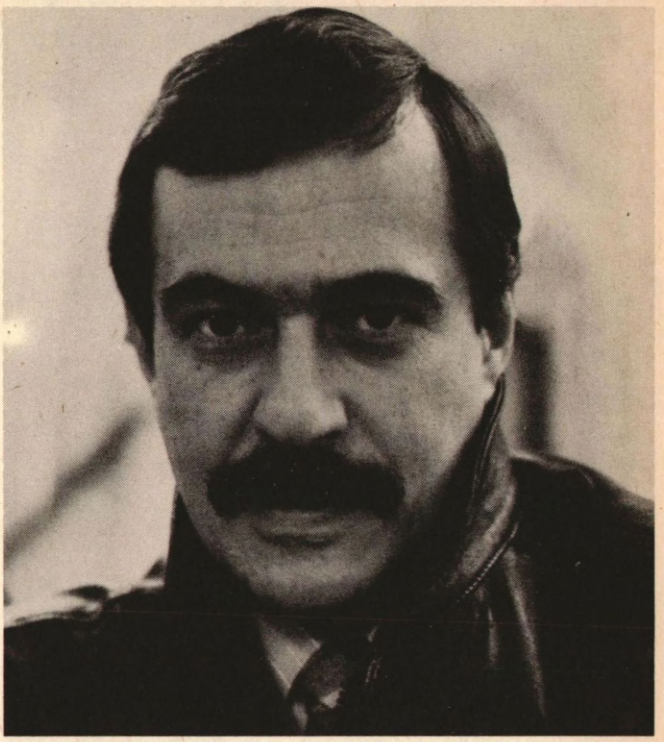

— Én már véglegesen annak tudom magam. Tősgyökeres pesti vagyok, először a főiskola után hagytam el a fővárost, ma már csak akkor megyek, ha kell vagy ha édesanyámat látogatom meg, de Kecskemétre jövök haza.

— Pedig a vidéki színészéletnek vannak hátrányai is.

— Igen, számunkra nem sok tv- vagy filmszereplés adódik.

— És a hakni?

— Nem szeretem, ez nem az én műfajom. Ezzel szemben nagyon szívesen mondok egy-egy szép verset ünnepi alkalmakkor. Ma is szép emlékem a Széchenyi-szobor, a Múzsa- és a Szabadság-szobor avatása. Ez az én hozzájárulásom a város közéletéhez, éppúgy mint a városi pártbizottság vagy annak agitációs és propagandabizottsága tagjaként végzett munkám.

— Elégedett vagy a sorsoddal?

— Csak a lakáskörülmények zavarnak. Ennek rendezésére nem volt elég a közel egy évtized, a többi dolgaim rendben vannak. Amikor beiratkoztam a főiskolára, világhírű színész szerettem volna lenni, amikor végeztem, országos hírű, ma pedig jó kecskeméti színész szeretnék lenni, s úgy érzem ez nem jelenti azt, hogy netán időközben alacsonyabbra tettem volna a mércét.

Szombathy Zoltán

PANASZFAL

Amikor annak idején megszületett a döntés, hogy a főtér csak és kizárólag a gyalogosoké, ezt követően pedig hozzáértő iparosok műmárvánnyal burkolták be a területet, még senki nem is sejthette, hogy a munkák nem örök időkre szólnak.

De nem ám! Alig egy pár esztendő alatt összevissza töredeztek a lapok, s ma már a szökőkút előtti rész úgy néz ki, hogy harag nélkül lehetetlen ránézni. Az anyag volt-e a rossz, a technológia-e, avagy a hiba valami másban keresendő, azt laikus emberként nehezen tudná bárki is eldönteni. Annyi azonban a laikus számára is nyilvánvaló: nagy a kár. Egyrészt pénzben — hiszen a pótlás, az újracsinálás nyilvánvalóan rengetegbe kerül —, másrészt morálisan: már a főtéren sem tudtak rendes munkát végezni.

Igazából talán ennek a morális kárnak nagyobb a hatása. Elbizonytalanít: a tisztességes fizetségért miért nem jár kiváló minőségű anyag és munka? Mit spóroltak el? Anyagot? Másképp fektették le a lapokat, amint kellett volna?

Egyelőre semmiféle válasz nincs e kérdésekre. Csak ballagunk a főtéren és tapasztaljuk, hogy a lapok töredeznek — és ez még kérdésnek sem jó, hát még válasznak . . .

(B)

Kecskeméti kínálat

— Mi lesz a vacsora?! — hangzik el reggelenként sok-sok munkába induló családnál, rendszerint a ház asszonyához intézve.

A válaszok rendszerint nem nevezik meg azt az ételt ami este az asztalra kerül. Mert még a háziasszony előtt áll a bevásárlás gyönyöre.

Számukra gyűjtöttem össze néhány ötletet, abban a reményben, hogy megkísértsem a lehetetlent: a finom, olcsó és gyors vacsorát!

Természetesen a három elvárás soha nem teljesíthető egyszerre, magam is egyenként próbálkozom a kívánságokat megoldani.

Az olcsó ötleteket főiskolásoktól kaptam. Olyanoktól, akiknek kevés a pénzük vacsorára. A legolcsóbb vacsora tehát a pecsenyezsíros kenyér. Honnan a zsír? Hát természetesen a pecsenyesütőknél lehet venni, üvegben, tálban, a fehér és a piros zsírt. (Az utóbbi természetesen csípős, mert kolbász sült benne.) Ez az étel bizony egészségtelen, hizlaló, viszont igen tápláló. Jön a következő ötlet: egy csokor petrezselyem képében. Az egész csomagot húsvágódeszkán apróra kell metélni, és a nagyon vékonyan megzsírozott kenyér teljes lapját belemártani. Nagyon finom! És milyen gusztusos!

A vajas, de inkább a vajkrémes kenyér további olcsó ötleteket kínál, a zellerkrémes, piros aranyos, zöldségkrémes „bolondítással". (Tubusos krémek minden élelmiszerboltban kaphatók.)

Nagyon gyors vacsora a meleg szendvics. Akinek nincs mini-grillje, az nyugodtan megcsinálhatja a tűzhely sütőjében! (Bár így jobban kiszárad.)

Tehát a vékonyra szeletelt, és lehetőleg lehéjazott kenyérszeletre vékony vajazás után kolbászszeleteket lehet helyezni. Sajtot. Húskrémet (tubusból), almakarikát vagy éppen lilahagymát, az is remek, ha megsült.

Gyors vacsora a főtt virsli és a krinolin. No, meg persze, a páros debreceni. De nem annyira olcsó.

Hamar lehet csinálni franciasalátát, aminek az a nagy előnye, hogy házilag készítve a család ízlését is figyelembe lehet venni. Arra kell csak ügyelni, hogy legalább négyféle — pl. borsó, alma, főtt burgonya, ecetes uborka — zöldségből álljon, azután már csak egy pohár kefírbe kell belenyomni egy tubus majonézt, egy csipet cukor, és önthetjük az apróra vágott zöldségre!

Finom a házilag készült pizza is. (Ez idő szerint a legjobban közelíti meg a hármas elvárást). Tehát: végy 40 deka lisztet, két deci tejet és egy csomag élesztő felét (2,5 deka). Az élesztőt a langyos tejben futtatni, liszttel összedolgozni, *langyos* (30-35 percig) helyen keleszteni. Ezután jön a némi ügyességet is igénylő feladat: lisztezett tepsibe *egyenletesen* kell belesimítani a tésztát, hogy körben pereme legyen. Félpohárnyi tejfölbe parizercsíkokat, egy-két, ugyancsak apróra vágott gombát vagy teáskanálnyi vegetát, Piros Aranyat, ha van otthon akkor katchupot tegyünk. A tésztát „kirakjuk" hagymakarikákkal, és rásimítjuk az immár egész pohárnyi mártást a tésztára: Ezután már csak sütni kell: 6-oson — ha a sütőn két fokozat van, akkor a takaréklángnál erősebben, de nem teljes lángon — a sütőtér közepén 20 perc alatt sül meg. A leírt mennyiségből 3 × 3 kocka szabható ki. Ára — a gomba és a hús mennyiségétől függően — 25-30 forint. (A munkát természetesen nem számítva.)

A magyar pizzának elnevezett vacsoraétel receptjét egy főzni szerető és tudó férfitől kaptam. Amiből az is tanulság, hogy érdemes a férjet, fiút, apát, barátot és partnert vacsorakészítésre biztatni.

Háborús játékok

Egy tizenhét éves amerikai fiú véletlenül bekapcsolódik az amerikai rakétavédelmi rendszer számítógépes hálózatába, és játékra invitálja a komputert. Annak megtetszik a játszma, s folytatni kívánja élesben is. . .

Színes, magyarul beszélő, amerikai film. Rendezte: John Badham. Szereplők: Matthew Broderick, John Wood.

Bemutató: a Városi moziban január 5-étől 11-éig.

Nászéjszaka kísértetekkel

A horrorműsorok sztárja civilben annyira félénk, hogy rokonai összeesküsznek ellene és elhatározzák, hogy éjszaka alaposan ráijesztenek. Csakhogy egyikük nemcsak rémisztgetni akar, hanem gyilkolni is. Larry kétségbeesetten menekül a sok ál- és valódi szörny elől. . .

Színes, amerikai film. Rendezte: Gene Wilder. Szereplők: Gene Wilder, Gilda Radner, Dom De Luise.

Bemutató: a Városi moziban, január 23-ától 25-éig.

Négybalkezes

Börtönből való kiszabadulása után Lucas-t kellemetlen meglepetés éri: bankrablásba keveredik, s az ügyetlen gengszter éppen őt szemeli ki túsznak. Lucas sejti, hogy nem hiszik el ártatlanságát, ezért segít elmenekülni a „kollégának". Annak bűbájos kislánya annyira megigézi, hogy később sem hagyja magukra őket.

Színes, magyarul beszélő, francia film. Rendezte: Francis Veber. Szereplők: Gérard Dépardieu, Pierre Richard.

Bemutató: az Árpád moziban január 19-étől 22-éig.

VÁROSI MOZI

Rákóczi út 15. T.: 20-481

1 fél 4 órakor
A TIZENÖT ÉVES KAPITÁNY
Sz., szovjet film
1 háromnegyed 6 és 8 órakor
2—4 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A VELENCEI NŐ**
Sz., olasz film
5 fél 3 órakor
AZ ARANY EMBER
Sz., magyar film
5 háromnegyed 6 és 8 órakor
6—11 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
HÁBORÚS JÁTÉKOK*
Sz., mb., amerikai film
12 fél 3 órakor
RAB RÁBY
Sz., magyar film
12 háromnegyed 6 és 8 órakor
13—15 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
NÉGYBALKEZES*
Sz., mb., francia krimi
16—18 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A KOBRA**
Sz., mb., amerikai krimi
19 fél 3 órakor
20—21 fél 4 órakor
A VIDÁM ÖRDÖG BARÁTJA
Sz., mb., lengyel film
22—23 fél 4 órakor
A SÓLYOM NYOMÁBAN
Sz., mb., NDK-film
19—23 háromnegyed 6 és 8 órakor
ELSZABADULT INDULATOK**
Sz., amerikai film
24—25 fél 5 és fél 8 órakor
PISZKOS TIZENKETTŐ*
Sz., kétrészes, mb., amerikai film
26 fél 3 órakor
A KŐSZÍVŰ EMBER FIAI
Sz., kétrészes, magyar film
26 háromnegyed 6 és 8 órakor

ÁRPÁD MOZI

Kisfaludy u. 4. T.: 20-905

1—2 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
HÓBORTOS NÉPSÉG I.
Sz., botswanai filmvígjáték
3—4 fél 4 háromnegyed 6 és 8 órakor
HÓBORTOS NÉPSÉG II.
Sz., botswanai filmvígjáték
5—6 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ÉN VAGYOK A SZOMSZÉDOM
Sz., csehszlovák film
7—8 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
LESZÁMOLÁS HONGKONGBAN*
Sz., mb., amerikai film
9—11 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
SZERELEM MÁSODIK VÉRIG
Sz., magyar film
12—14 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A SAOLIN-TEMPLOM SZENT KÖNTÖSE
Sz., kínai—hongkongi film
15—17 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ARANYESŐ YUCCÁBAN
Sz., mb., olasz film
18 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
GYÖNYÖRŰ ÖZEK HALÁLA*
Sz., mb., csehszlovák film
19—21 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A VALCERKIRÁLY*
Sz., NDK-film
22—25 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
NÁSZÉJSZAKA KÍSÉRTETEKKEL
Sz., amerikai film
26—29 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A BOLYGÓ NEVE: HALÁL*
Sz., mb., amerikai film
30—31 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ÉN A VÍZILOVAKKAL VAGYOK
Sz., mb., olasz film

OTTHON MOZI

Széchenyi tér 3. T.: 20-021

1 fél 6 és fél 8 órakor
VISSZA A JÖVŐBE
Sz., amerikai film
2 de. 10 órakor
3 de. 10 és fél 6 órakor
HÁZIBULI
Sz., mb., francia film
2 fél 6 órakor
ART KINO: **A BÁL** Sz., olasz film
fél 8 órakor
HÁZIBULI
3 fél 8 órakor
MÉDIUM FILMKLUB
6 fél 6 órakor
MAGYAR FILMKÖRKÉP:
BAKARUHÁBAN
6 de. 10 és fél 8 órakor
7—8 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
NINCS KETTŐ NÉGY NÉLKÜL
Sz., mb., olasz film
9 fél 6 órakor
ART KINO: **ORSZÁGÚTON**
olasz film
9 de. 10 és fél 8 órakor
10 de 10, fél 6 és fél 8 órakor
FLASHDANCE
Sz., amerikai film
13 fél 6 órakor
MAGYAR FILMKÖRKÉP:
SZINDBÁD
13—17 de. 10 órakor
14—15 fél 6 órakor
LEÓ ÉS FRED
Sz., magyar rajzfilm
16 fél 6 órakor
ART KINO: **ÓLOMIDŐ**

Sz., amerikai film

STÚDIÓMOZI

(A Városi mozi épületében, este 7 órakor)

1—4 HETEDIK PECSÉT
Svéd film
5—8 AZ ÁLMOK FELE*
Sz., spanyol film
9—11 LOLA*
Sz., NSZK-film
12—14 BOLWIESER*
Sz., NSZK-film
14—31 VÁLOGATÁS A BALÁZS BÉLA FILMSTÚDIÓ FILMJEIBŐL

VIDEOMOZI

Az előadások kezdete: 6 órakor

6—8 EZÜSTNYEREG
Sz., olasz westernfilm
13—15 GYILKOS NYÁR
Sz., francia film
20—22 INFRAEMBER
Sz., hongkongi film
27—29 ÖLD MEG A SÓGUNT!
Sz., mb., japán film

TAXI

KECSKEMÉT
személy: **24-480**
teher: **29-186**

Ha utazik, ha szállíttat, Gábrielre számíthat!

Jelmagyarázat:

* 14 éven aluliaknak nem ajánlott!
** Csak 16 éven felülieknek!
*** Csak 18 éven felülieknek!
Sz.: Színes
Mb.: Magyarul beszélő

MESEMOZI

(A Városi mozi épületében pénteken háromnegyed 6 órakor, szombaton és vasárnap fél 4 órakor is!)

1 A TÖRÖK ÉS A TEHENEK
6—8 IZGŐ-MOZGÓ
13—15 DIÓBÉL KIRÁLYFI
20—22 ÉLJEN, SZERVÁC!
27—29 A KIS GÖMBÖC

DÍSZBEMUTATÓ:
AZ ÉVSZÁZAD CSÜTÖRTÖKIG TART
magyar film
13—16 fél 8 órakor
MARIE*
Sz., mb., amerikai film
17 fél 8 órakor MÉDIUM FILMKLUB
20 fél 6 órakor
MAGYAR FILMKÖRKÉP:
MÉNESGAZDA
20 de. 10 és fél 8 órakor
21—22 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
23 de. 10 és fél 8 órakor
24 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
AZ ÉVSZÁZAD CSÜTÖRTÖKIG TART
23 fél 6 órakor
ART KINO: **EMLÉKSZEL DOLLY BELLRE?****
Sz., jugoszláv film
27 fél 6 órakor
MAGYAR FILMKÖRKÉP:
SZERELEM
27 de. 10 és fél 8 órakor
28 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
29—31 fél 6 és fél 8 órakor
30 fél 8 órakor
MATADOR*
Sz., mb., spanyol film
29—31 de. 10 órakor
HEGYLAKÓ**
sz., amerikai film
30 fél 6 órakor
ART KINO:
SUTTOGÁSOK, SIKOLYOK**
Sz., svéd film

ERDEI FERENC MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

1-jén, vasárnap 17 órakor
a Kecskeméti Szimfonikus Zenekar újévi ünnepi koncertje
Belépő: 60 Ft (diákoknak 30 Ft)

4-én, szerdán 18 órakor **Szuperklub**
Testvéreink a nagyvilágban — a csángók
Előadó: Török Zsuzsa szociológus

8-án, vasárnap 11 órakor **Megyei grafikai tárlat**
Látogatható: febr. 2-áig.
18—22 óráig **Te meg én** társkeresők klubja
Belépő: 40 Ft (tagoknak 30 Ft)

9-én, hétfőn 18 órakor **Nagy magyarok**
Két haza politikusa és írója: Wesselényi Miklós
Előadó: dr. Gergely András
Belépő: 30 Ft

10-én kedden 10.30 és 14 órakor **Emberke**
A Hold Színház előadása
Gyermekszínházi bérlet

11-én, szerdán 18 órakor **Collegium Artium**
A reformkor
Előadó: dr. Gergely András
Belépő: 30 Ft
20 órakor: **Álmodó Tisza-part**
Magyarnóta-est
Közreműködik: Kovács Appolónia, Kalmár Magda, Talabér Erzsébet, Hollay Bertalan, Tarnai Kiss László, Takács Béla, Hortobágyi Judit, Szalay Antal és zenekara
Belépő: 100 Ft

12-én, csütörtökön 18 órakor **Alternatív párbeszéd**
Vendégek: Csurka István (Magyar Demokrata Fórum), Bába István (Szabad Kezdeményezések Hálózata), Magyar Bálint (Szabad Demokraták Szövetsége). Házigazda: Ballai József újságíró
Belépő: 40 Ft
19 órakor: **Murray Schisgal: Szerelem, Óh!**
Szereplők: Bánsági Ildikó, Kern András, Reviczky Gábor
Pesti Vigadó-bérlet, belépő: 110 Ft

13-án, pénteken 20—01 óráig **Éjszakai diszkó**
Belépő: 50 Ft

15-én, vasárnap 10 órakor **Hajdú—Mezei: Hóember**
Mese-rockopera Andersen meséje nyomán
Közreműködnek a Kodály-iskola, az Állami Zeneiskola és a Petőfi Sándor Általános Iskola diákjai
Belépő: 30 Ft

18—22 óráig **Te meg én** társkeresők klubja
Belépő: 40 Ft (tagoknak 30 Ft)

16-án, hétfőn 10 és 14 órakor **János vitéz**
A debreceni Vojtina Bábegyüttes műsora
Bábszínházi bérlet

18-án, szerdán 18 órakor **Collegium Artium**
Az újkor kezdete — Anglia
Előadó: Makkai László
Belépő: 30 Ft
18 órakor **Szuperklub**
Ideológia, filozófia vagy világnézet?
Előadó: Szabó László filozófus

19-én, csütörtökön 18 órakor
Ismét a természetes gyógymódokról
Apitherápia
Előadó: dr. Szalay László

20-án, pénteken 20—01 óráig **Éjszakai diszkó**
Belépő: 50 Ft

21-én, szombaton 19 órakor
Ötcsillagos francia sanzon
Közreműködik: Hegedűs D. Géza Jászai-díjas, Mikes Lilla érdemes művész, Malek Andrea fh. A Korona Pódium előadása
Pódiumbérlet, belépő: 100 Ft

22-én vasárnap 18—22 óráig
Te meg én társkeresők klubja
Belépő: 40 Ft (tagoknak 30 Ft)

23-án, hétfőn 17.30 órakor
Szociológiai szabadegyetem
A politikai intézményrendszer és a civil társadalom viszonyának várható változásai
Belépő: 30 Ft

25-én, szerdán 18 órakor
Erdély tárgyi néprajza
Előadó: Andrásfalvy Bertalan
Belépő: 30 Ft

27-én, pénteken 20—01 óráig **Éjszakai diszkó**
Belépő: 50 Ft

28-án, szombaton 8—12 óráig
Gyerekruha-cserebere és -vásár

29-én, vasárnap 18—22 óráig
Te meg én társkeresők klubja
Belépő: 40 Ft (tagoknak 30 Ft)

30-án, hétfőn 14 órakor **Csizmás kandúr**
Az Erdei Ferenc Művelődési Központ előadása
Belépő: 30 Ft

Előzetes:

Február 7-én, kedden 19 órakor
Molnár Ferenc: Az üvegcipő
Vígjáték 3 felvonásban, a szolnoki Szigligeti Színház előadásában
Rendezte: Garas Dezső
Belépő: 110 Ft

SZALVAY MIHÁLY ÚTTÖRŐ- ÉS IFJÚSÁGI OTTHON

3-án, kedden 18.00 óra
Értelmiségiek klubja
4-én, szerdán 15.00 óra
Angol tanfolyam
19.00 óra
Jazz-klub
7-én, szombaton
Nyitott zománc műhely
10-én, kedden 18.00 óra
Értelmiségiek klubja
11-én szerdán 19.00 óra
Jazz-klub
14-én, szombaton és 15-én vasárnap
Az ifjúsági otthon klubosainak **téli túrája** a Börzsönybe
17-én, kedden 18.00 óra
Értelmiségiek klubja
18-án, szerdán 19.00 óra
Jazz-klub 20
20-án, pénteken 15.00 óra
Az ötéves Logi-klub pályázatának eredményhirdetése a Tükörteremben
22-én, vasárnap 17.00—22.00 óra
Diákpárbaj
Helye: Városi Sportcsarnok
Az Egészségügyi Szakközépiskola és Szakiskola és a Kodály Zoltán Gimnázium, Zeneművészeti Szakközépiskola diákjai között.
24-én, kedden 18.00 óra
Értelmiségiek klubja
25-én, szerdán 19.00 óra
Jazz-klub
28-án, szombaton 17.00—22.00 óra
Diákpárbaj
Helye: Ifjúsági Otthon a tiszakécskei Móricz Zsigmond Gimnázium és a kiskunfélegyházi Varga Jenő Közgazdasági Szakközépiskola diákjai között
31-én, kedden 18.00 óra
Értelmiségiek klubja
Dramatikus játszóház — népmese feldolgozások kisiskolás gyerekek számára
keddi napokon 15.30—17.00-ig
Alsótagozatos napközis csoportok jelentkezését várjuk.
Februártól **HORGÁSZ SZAKKÖR** indul. Jelentkezés január folyamán a Ifjúsági Otthon portáján.

MN HELYŐRSÉGI KLUB

Január 2. 18.00
„Aranykapa" Kertbarátok köre
Vezeti: Balogh György
Január 12. 15.00
Filmvetítés általános iskolás gyerekek részére hazafias honvédelmi nevelés és katonai pályairányítás témaköréből
Január 16. 18.00
„Aranykapa" Kertbarátok köre
Január 20.
Tablókiállítás a KGST megalakulásának évfordulója alkalmából.
Január 30. 18.00
„Aranykapa" Kertbarátok köre
ESZPERANTÓ NYELVTANFOLYAM:
Jelentkezőket várunk az eszperantó nyelvtanfolyamra
A tanfolyam díja: 50 Ft/hó
SZÁMÍTÁSTECHNIKAI TANFOLYAM:
indul január közepén felnőtteknek, szerdai napokon.
ANIMÁCIÓS FILMKLUB
foglalkozásait pénteken 17.00—19.00-ig tartja. Általános iskolás gyerekek jelentkezését várjuk.
ZENEBARÁTOK KÖRE:
10 éves kortól várjuk azok jelentkezését, akik szeretnének megtanulni gitározni. Várjuk azok jelentkezését is akik szeretnének énekelni. A kör foglalkozásain lehetőség nyílik az együtt éneklésre, zenélésre.

A KECSKEMÉTI KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ MŰSORAI

A NAGYSZÍNHÁZBAN

Csárdáskirálynő: 1-jén 19 ó (Buday), 3-án 19 ó (Dajka), 4-én 19 ó (bsz), 10-én 19 ó (bsz), 11-én 19 ó (bsz), 19-én 19 ó (Nagy), 20-án 19 ó (Ódry), 21-én 15 ó (Törzs), 21-én 19 ó (Jávor), 22-én 15 ó (Ruttkay), 27-én 19 ó (Blaha), 28-án 15 ó (Honthy), 28-án 19 ó (Bácsépszer), 29-én 15 ó (Gombaszögi).

Tizenkettedik óra: 5-én 19 ó (Apáczai Csere), 6-án 19 ó (Berky), 7-én 19 ó (Arany), 8-án 15 ó (Vízvári).

Stuart Mária: 17-én 19 ó (Páger), 18-án 19 ó (Kiss), 24-én 17 ó (Petőfi), 25-én 17 ó (Bajor), 26-án 19 ó (Kada), 31-én 17 ó (Vörösmarty).

A KELEMEN LÁSZLÓ KAMARASZÍNHÁZBAN

Nem bánok semmit sem: 20-án 19 ó (premier), 21-én 19 ó (bsz), 27-én 19 ó (bsz), 28-án 19 ó (bsz).

BÁBELŐADÁSOK

Búbos vitéz: 9-én 10 ó, 16-án 10 ó, 30-án 10 és 14 ó.

Pinokkió: 14-én 10 ó, 23-án 10 ó.

PLANETÁRIUM

Utazás a Naprendszerben: Történeti áttekintés a naprendszer megismeréséről. 2-án, 18 órakor.

Alkossunk! Játékos gyermekfoglalkozás, rakétakilövéssel, papírhajtogatással, modellkészítéssel. 3-án, 4-én, 5-én, 6-án, 7-én, 8-án 15 órakor.

A Niagarától a Yellowstone-ig I. rész: 3-án, 18 órától.

Gyerekek kérték, mi teljesítjük: 9-én, 18 órakor.

A Kozmosz fejlődése: Az ősrobbanástól napjainkig. 11-én, 15 órakor.

Az általános relativitáselméletről egyszerűen: 16-án, 18 órakor.

Nászúton Indiában: 17-én 18 órától.

Radiócsillagászati érdekességek: 18-án, 15 órakor, 23-án, 18 órakor.

Az élet bölcsője, a kozmosz: A Földön kívüli élet és civilizáció lehetőségeiről szól a műsor. 22-én, 10 órakor.

A természet ritmusai: Az évszakok váltakozásáról és a csillagos égboltról szól ez a színes természeti képekkel illusztrált zenés műsor. 25-én, 15 órakor.

Ember a Marsra: A Marsra történő emberes űrutazás lehetőségeiről szól a műsor. 30-án, 18 órakor.

Niagarától a Yellowstone-ig II. rész: 31-én, 18 órakor.

Csoportokat (legalább 8 fő esetén) előzetes bejelentés alapján bármikor fogad a planetárium (6000 Kecskemét, Lánchíd u. 18/A. Tel.: 22-994)

MIT, HOL, MIKOR?

Katona József Múzeum (Bethlen krt. 1. T.: 21-281)
Ősemberek, fejedelmek, jobbágyok — régészeti kiállítás —
1989. február 28-áig előzetesen bejelentett csoportokat fogad a múzeum
Kecskeméti Galéria (Cifrapalota, Rákóczi út 1. T.: 21-776)
A XIX—XX. századi magyar képzőművészet
TÓTH Menyhért-életmű-kiállítás
Válogatás a Nemzetközi Zománcművészeti Alkotótelep munkáiból
Ókori művészet (január 29-éig látható)
A Zsolnai Gyár építészeti kerámiái 1860—1920. (január 29-éig)
Nyitva: január 31-éig hétfő, kedd, szerda kivételével naponta 9—17 óráig
Magyar Naiv Művészek Múzeuma (Gáspár A. u. 11. T.: 24-767)
A képzőművészet vadvirágai — állandó kiállítás —
Nyitva: 1989. február 28-áig csütörtökön, pénteken, szombaton: 10—14 óráig
Orvos- és Gyógyszerészettörténeti Múzeum (Kölcsey u. 3. T.: 29-964)
Két évszázad orvos- és gyógyszerészettörténeti emlékei Bács-Kiskun megyében
Nyitva: 1989. február 28-áig csütörtökön, pénteken, szombaton: 10—14 óráig
Újkori Történeti Múzeum (Bánk bán u. 9. T.: 26-713)
Város a futóhomokon — Kecskemét a 19—20. században —
Nyitva: 1989. február 28-áig, előzetesen bejelentett csoportokat fogad a múzeum
Kecskeméti Iskolatörténeti Múzeum (Nyomási iskola, Úrrét 242.)
A kecskeméti iskolák évszázadai — állandó kiállítás —
Lakatos Vince kunsági fotói az 1930-as évekből — időszaki kiállítás —
Nyitva: 1989. február 28-áig, előzetesen bejelentett csoportokat fogad a múzeum
Bozsó Gyűjtemény (Klapka u. 34. T.: 24-625)
ZÁRVA!
Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtára (Szabadság tér 7.)
Nyitva: keddtől péntekig 9—16 óráig
Dunamelléki Református Egyházkerület Egyházművészeti Múzeuma
(Szabadság tér 7., Villám István utcai bejáró)
Nyitva: hétfő kivételével naponta 10—18 óráig
A Magyar Népi Iparművészet Múzeuma (Serfőző u. 19/A, T.: 27-203)
Állandó kiállítás
Nyitva: hétfő és kedd kivételével naponta 10—18 óráig.
Leskowsky Albert hangszergyűjteménye (Jókai tér 2.)
Nyitva: péntek, szombat 9—17 óráig
MTA Földrengésvizsgáló Múzeuma (Jókai tér 2.)
Nyitva: péntek, szombat 9—17 óráig
SZÓRAKATÉNUSZ Játékmúzeum (Gáspár A. u. 11. T.: 20-332)
Játék és ünnep — állandó kiállítás
Monika HOFFMANN (Hamburg) babái — időszaki kiállítás január 21-étől —
Nyitva: 1989. február 28-áig hétfő kivételével naponta: 10—16 óráig

Monika Hoffmann babái

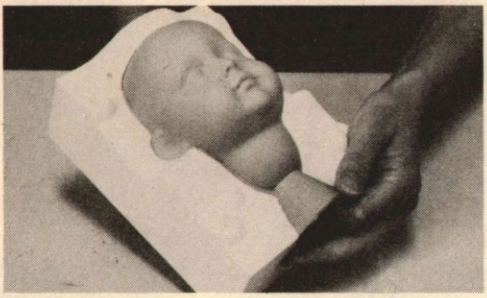

Formába öntött babafej égetés után, festés előtt.

A hamburgi Monika Hoffmann évek óta rendszeresen ellátogat Magyarországra, s régi ismerősei mellett új és új barátokat szerez magának. 1987 elején néhány fényképet küldött el a Szórakaténusz Játékmúzeumnak, illetve a Magyar Játék Társaság kecskeméti központjának.

Kiderült: e babákat Monika Hoffmann maga, saját kezűleg készíti, s nem csupán családtagjai, hanem barátai örömére is. Azért, hogy porcelánbabái és öltözetük hitelesek legyenek, részt vett egy dél-németországi kurzuson, amelyen alaposan elsajátította a készítés technikáját, a hozzá szükséges stílus- és művészettörténeti ismeretek javát. Tekintettel a porcelán és más anyagú babakészítés igen gazdag németországi hagyományaira, különböző típusú és formájú babák kerültek ki keze alól, illetve otthoni kis műhelyéből.

Monika Hoffmann babái tehát nem hamisítások vagy negédes utánérzések, hanem a régi korok babakultúrájának, a babakészítő műhelyek közkedvelt, bár drága termékeinek hiteles másolatai. A magyar közönség legfeljebb ünnepi alkalmakkor vagy különböző antikvitás-boltok polcain találkozhat ilyen babákkal.

A több mint két tucat, egyedi karakterűvé formált és öltöztetett baba először Budapesten, a Zichy-kastélyban került bemutatásra, most pedig a Szórakaténusz kamaratermében *január 20-ától* március 10-éig várja a látogatókat.

Kriston Vízi József

SZÓRAKATÉNUSZ

Január 1-jén, vasárnap zárva!
7-én, szombaton
10—12 óráig: **Batikolás**
14.30—17-ig: **Aprók tánca**
8-án, vasárnap
10—12 óráig: **Textilnyomtatás**
9.30-tól: **Sakk-hétvége**
14-én, szombaton
10—12 óráig: **Játékok vízparti növényekből**
14.30—17-ig: **Körjátékok**
15-én, vasárnap
10—12 óráig: **Gyöngyszövés**
21-én, szombaton
10—12 óráig: **Bábuk és babák készítése**
14.30—17-ig: **Aprók tánca**
22-én, vasárnap
10—12 óráig: **Papírhajtogatás**
9.30-tól: **Sakk-hétvége**
28-án, szombaton
10—12 óráig: **Nemezelés**
14.30—17-ig: **Agyagozás**
29-én, vasárnap
10—12 óráig: **Hangszerkészítés**

KECSKEMÉTI SZEMLE. A Kecskeméti Városi Tanács havonta megjelenő lapja. Felelős szerkesztő: Ballai József. Kiadja: a Bács-Kiskun Megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Preiszinger András igazgató. Készült a Petőfi Nyomdában, Kecskemét, Külső-Szegedi út 6. 6001. Felelős vezető: Birkás Béla vezérigazgató. HU ISSN 0236-5510. A nyomdai megrendelés száma: 820360. A szerkesztőség címe: 6000 Kecskemét, Kossuth tér 1. Telefon: 22-877. A lap ára példányonként 12 forint, egy évre 144 forint. 88. 820360 Petőfi Nyomda, Kecskemét

Messzi István és Kasza György edző — olimpia előtt.

1988. sportmérlege

Ismét elsuhant mellettünk egy sportévad, amely ráadásul a szöuli olimpiával volt fűszerezve. Városunk versenyzői közül többen eséllyel pályáztak a délkoreai kiküldetésre, ám közülük csupán a súlyemelő Messzi István jutott ki a „Nagy Játék" színhelyére. Ő viszont, ha már ott volt, tíz helyett teljesített parádés második helyével.

Mielőtt azonban túlságosan is elkalandoznánk a részletekben, kanyarodjunk vissza az elejére, s a Szemle szokásához híven pár mondatban összefoglalva tekintsük át az elmúlt esztendő hónapjainak kiemelkedő városi sporteredményeit, sporteseményeit.

JANUÁR

Az évnyitó hónap sosem dúskált programokban. Az ünnepek utáni ejtőzést a sportolók a felkészülésre használják, azért az esztendő első hagyományos eseményét, a kosárlabda Dánffy Antal Kupát mindenképpen meg kell említeni. A férfiaknál a Kecskeméti SC megnyerte a tornát, a nőknél azonban a csak a harmadik helyet szerezték meg a kék-fehérek. A bajnoki küzdelmek mind a kosarasoknál, s mind a röplabdázóknál a hónap közepén folytatódtak, s a négy kecskeméti együttesből csupán a női kosarasok rajtoltak vereséggel

a tavaszi idény kezdetének mondott első fordulóban. A hónap aggasztó eseménye: veszélybe került a szeptemberi gokart világ- és Európa-bajnokság, amelyet a nemzetközi szövetség döntése alapján Kecskemét rendezhetett meg. Végül megyén kívüli lett a főrendező, mégpedig a Szigethalmi Magánkereskedők Munkás Sport Clubja vállalta a szerepet, szerencsére a helyszín a Dutép-Kartring maradt.

FEBRUÁR

Nagy menetelésbe kezdtek a kecskeméti férfi kosarasok. Az őszi idény után az élvonal alsóházában az utolsó helyen tanyáztak, ám emlékezetes mérkőzésen (Felföldi az utolsó másodpercben dobott három pontot érő kosarával) legyőzték a nagy ellenlábas Szolnoki Olajbányászt, s óriási lendülettel eredtek az előttük állók nyomába. A Kecskeméti SC férfi röplabdázói két ízben is legyőzték a Dunaújvárost, s ezzel bejutottak a bajnoki címért négyestornán részt vevő legjobbak közé. A Kecskeméti SC női kosárlabda-együttese átszervezése óta az első jelentős sikerét érte el azzal, hogy bejutott a Magyar Népköztársasági Kupa legjobb négy csapata közé, ahol nem sikerült nyernie, de így is a vidék legjobbja lett. A Kecskeméti TE harmadosztályú labdarúgó-együttese is jól szerepelt az MNK-ban: a 16 közé jutásért vívott mérkőzésen bukott csak el az NB I-es Békéscsabával szemben.

MÁRCIUS

Ez a hónap a labdarúgó-bajnokságok tavaszi idényének kezdete. A Kecskeméti SC újonc gárdája nagyszerű ősz után próbált megkapaszkodni a középmezőnyben: a rajt nem volt fényes, 2—0-ás vereség Dunaújvárosban. Az év első komolyabb súlyemelő versenyén, a Pannónia Kupán jól szerepelt Messzi István, 345 kg-os összetett eredménnyel két bolgár, egy magyar és egy kínai fiú mögött lett az ötödik. A Kecskeméti SC férfi röplabdázói a bajnoki címért folytatott rájátszás első fordulójában győzelem nélkül maradtak, a férfi kosarasok viszont nagy bravúrral bekerültek az A csoportba jutásért küzdők nyolcas táborába úgy, hogy „zsinórban" hét győzelmet arattak!

ÁPRILIS

A hónap első sportsikere: Deák Ferenc tagja lett a cselgáncs Európa-bajnokságra utazó magyar válogatottnak. Czéh László, a

Polgár Zsolt EB ezüstérmet szerzett. (Képünkön jobbról)

KSC labdarúgója az utánpótlás-válogatottban Szegeden a jugoszlávok ellen gólt is lőtt. Grószpéter Attila, a Dutép SC sakkozója New Yorkban, a világ egyik legrangosabb svájci rendszerű kilencfordulós tornáján s harmadik helyen végzett. Befejeződött a férfi röplabdabajnokság. A KSC a bajnok Tungsram mögött a harmadik helyen végzett. A kék-fehérek NB II-es labdarúgói a bajnokság legnagyobb sikerét Szegeden érték el, ahol az egykori Mester, Pataki Tamás új csapatát győzték el 1—0-ra. Nemes gondolatok vezérelték a megvalósulás útjára a megyei gyermekotthonok sportvetélkedőjének megrendezését, amelynek a kecskeméti Városi pálya volt a színhelye. Városunkban került sor a diákolimpia országos úszódöntőjére, ahol Balla Mihály 100 méter pillangón aranyérmes lett, a Piarista Gimnázium csapata pedig ezüstérmet vehetett át. Messzi István alaposan kitett magáért a Cardiffban, a súlyemelő EB-n: összetettben 365 kg-mal az ötödik lett.

MÁJUS

Két aranyérmet nyertek a kecskeméti ökölvívók az országos juniorbajnokságon, Németh János 51 kg-ban, míg Pullai Mihály a 75 kg-ban vehette át a legnemesebb veretű érmet. Két hazai első hely volt a várnál jobb mérlege a válogatott birkózókat felvonultató Alföld Tüzép Kupa és Bóbis Gyula-emlékversenyen, ahol a kötöttfogású Tihanics és Ignácz is alaposan megtréfálta rutinosabb ellenfeleit. A pamplónai cselgáncs EB-n nem úgy jött ki a lépés Deák Ferinek, ahogy szerette volna: helyezetlen maradt a 71 kilogrammos súlycsoportban. Kecskemét másodízben volt a gazdája az ökölvívó országos bajnokság selejtezőjének, ahol egyedül Kincses harcolta ki a legjobb nyolc közé kerülést.

JÚNIUS

Váratlanul jól szerepeltek városunk fiatal atlétái a Népstadionban megrendezett diákolimpia országos döntőben. A Lánchíd utcai iskola leány 4 × 100-as váltója, valamint Kullai András, a Bányai J. Gimnázium tanulója rúdugrásban lett első. A KSC férfi röplabdázói a kupában vigasztalódtak a bajnokság halványabb eredménye után: Karagics Mátyás edző csapata megnyerte az MNK-t, s ezzel jogot szerzett a Kupagyőztesek Európa Kupájában az indulásra. Az NB II-es labdarúgók a tizenkettedik helyen fejezték be a bajnokságot, ami megfelelt az előzetes várakozásnak. A csapattól viszont máshova igazolt Czéh (PMSC), Freppán és Szabó B. (Siófok), míg Szentmihályi Antal a Tatabánya edzője lett. Régen nem rendeztek városunkban olyan rangos asztalitenisz-vetélkedőt, mint amilyen a június 17—20-ai magyar nemzetközi ifjúsági bajnokság volt, ahol mind a házigazdák, mind pedig a hazai sportolók kitettek magukért. A Kecskeméti Vízmű SC vizipólózói győzelem nélkül végeztek az OB I-es bajnokság utolsó helyén, ami ezúttal a kiesést is jelentette a számukra, mivel a második vonal bajnoka, a KSI vállalta a magasabb osztály követelményeit.

JÚLIUS

Országos bajnoki cím a hónap első napjaiban, amely az ökölvívó Kincses György nevéhez fűződik. A sérüléséből éppen csak fölépült 60 kilogrammos öklöző a paksi finálében régi hírnevéhez méltó formában jutott aranyéremhez. Ugyanekkor Budapesten harmincegy esztendő után lett újból kecskeméti országos bajnok birkózásban: Ignácz Zoltán a 82 kg-os súlycsoportban állhatott föl a dobogó legmagasabb fokára. A labdarúgóknál az volt a „nagy újság", hogy Losonczy László, a csapat egykori játékosa lett Szentmihályi utódja a kispadon. Egy spontán szerveződött labdarúgócsapat emlékezetes túrán vett részt Svédországban, ahol Kecskemét amatőr válogatottja néven aratott nagy sikert.

AUGUSZTUS

Az olimpiára készülő magyar birkózóválogatott két héten át városunkban edzőtáborozott, amelyben jelentős részt vállalt a Rovki orvos-teamje is. A kecskeméti Szakállas bronzérmes lett az ökölvívók junior Európa-bajnokságán. Az új bajnoki idényben szarvasi döntetlennel rajtolt a KSC labdarúgócsapata, de a versenykiírás szerinti tizenegyesrúgásokban alulmaradt a vendéglátókkal szemben. Az NB III-as KTE a Soltvadkertet győzte le 4—1-re az őszi starton. Fülöp Noémi, a Kecskeméti Lovasklub versenyzője aranyérmes lett az országos ifjúsági díjlovagló-bajnokságon. Nagy sikerű csúszókorongversenyt tartottak osztrák, NSZK-beli és olasz klubok részvételével. A néhány éve látszólag visszafordíthatatlanul hanyatlásnak indult teniszsport látványosan talpraállt: mind a női, mind pedig a férfi KTC-csapat kiharcolta az NB I-be kerülést! A hónap végére egy lövészsiker maradt: Németh István, az MHSZ-Erdért LK sportolója aranyérmes lett Minszkben, az Ifjúsági Barátság Versenyen a légpuskások között.

SZEPTEMBER

A hónap slágerversenye a gokart világ- és Európa-bajnokság volt. A kedvezőtlen előjelek ellenére a rendezés és a futamok is óriási sikert arattak az indulók és a vendégek részéről. A lelátón hatezer ember szurkolt a géposztály legjobbjainak, a vetélkedő kép- és hanganyaga az óceánon túlra is eljutott. A szeptember a szöuli olimpia jegyében telt el, s ez a tény minden egyéb sporteseményt — érthetően — a háttérbe szorított. A Dutép SC sakkozóira azért mindenképpen figyelni kellett, hiszen őrizték vezetőhelyüket az élvonalban. Utánpótlás-válogatott labdarúgómérkőzést rendeztek városunkban, amelyen a magyar csapat 2—0-ra legyőzte a bolgárokat. Aranybetűs nap a kecskeméti sporttörténe-

KSC—Építők 1—1.

Bakos András az osztrák gokartbajnokság győztese.

lemben szeptember 24. Ekkor szerzett ezüstérmet Szöulban Messzi István súlyemelő, teljesítménye 370 kg! A szimpatikus sportolót hazaérkezésekor lelkes sportbarátok fogadták és éljenezték meg a KSC székháza előtt.

OKTÓBER

A különböző bajnokságokban — azokban a sportágakban, amelyekben nem szereztünk jogot az olimpiai részvételre — javában tartott a bajnoki idény. Kosárlabdázóink váltakozó sikerrel vették az akadályokat, a röplabdázók közül is csupán a férfiak jeleskedtek. Nonstop semi contact (folyamatos küzdelem, kiütés nélkül) országos bajnokságot rendeztek Kecskeméten a kickbox sportkarate szakágban. Kisházi Ákos, Bene Márta és Polgár Zsolt lett az első a hazaiak közül. A kecskeméti verseny után egy héttel Békéscsabán nemzetközi nyílt viadalon Pajor, Bene és Polgár lett aranyérmes. Az idény végére szép gokartgyőzelem maradt. Bakos András megnyerte az osztrák bajnokság junior számát Salzburgban. A férfi sakkbajnokság első helye az utolsó fordulóban dőlt el. A Dutép SC vereséget szenvedett az MTK VM-től, s így a harmadik helyen végzett, a nők győzelemmel érték el ugyanezt. A régi idők eredménylistáját figyelembe véve meglehetősen szerény „batyuval" tértek haza cselgáncsozóink az egyéni országos bajnokságról: Deák és E. Kovács János nyert bronzérmet csupán . . . Tihanics és Ignácz a magyar válogatott képviseletében harmadik lett a budapesti birkózó FILA Grand Prix-n.

NOVEMBER

Az ország sportújságírói randevúztak egymással három napon át Kecskeméten, számos előadás keretében ismerkedtek meg a város és a megye sportéletével, találkoztak olimpikonokkal, vezetőkkel és a nagy port kavart bundabotrány nyomozásáról is első kézből értesülhettek. A KSC és a KTE labdarúgói meglehetősen szerény helyezést produkáltak a bajnokság őszi fordulójában az NB II-ben, illetve az NB III-ban. A KSC röplabdázói 6—0-ás összesítéssel jutottak tovább a KEK-ben, miután két ízben is a legnagyobb különbséggel verték a luxemburgi Chev Diekirch gárdáját. Velencében a kick-box semi contact sportkarate Európa-bajnokságon Polgár Zsolt a második, Bene Márta a harmadik helyen végzett.

DECEMBER

Ez a hónap némi pihenést jelent a sportolóknak. Csak reménykedhetünk abban, hogy a rövid pihenőt követően jól sikerült téli alapozás segíti hozzá városunk sportolóit az idei esztendőben a kiváló eredmények eléréséhez.

Rajtmár Istvánt

A KÖRÚTON KÍVÜL

Műkertváros

„A Csongrádi út és a budapest—szegedi vasút találkozásánál a városföldi m. kir. áll. Földmívesiskolán innen elterülő Műkert megalapítása 1856. évi július hó 28-án Hajagos Illés polgármester elnöklete alatt tartott tanácsülésen történt azzal a céllal, hogy ott a gazdasági ismeretek elsajátítása végett, szőlő- és gyümölcsfaiskolát létesítsenek . . .” (Bende László: A kecskeméti szőlő- és gyümölcstermelés fejlődéstörténete Kecskemét, 1929. 37. old.)

Városi Műkert. 1856-ban az „okszerű kertészet” meghonosítása érdekében az Epreskert mellett 23 hold területet jelöltek ki. A leendő faiskola vezetésére a Morvaországból származó Bakule Márton kertészt hívták meg, aki 1857-ben hozzá is kezdett a Műkert létrehozásához. A terület egy részét erdei fákkal ültették be és — a tervezett selyemhernyó-tenyésztésre is gondolva — kialakították a „szedersétányt”. Kétholdnyi földön az ismeretlenebb konyhakerti és dísznövényeket mutatták be. Külön területet szántak „az e vidéken még ismeretlen finomabb szőlészetre” és „az e vidéken otthonos jegenyék és akácz kizárásával az itt még szokatlanabb vadgesztenye, hárs, ihar, gledicsia, s más e fajta erdészetre” és az anyagyümölcsösre. Bakule Márton nagy szakértelemmel végzett munkája nyomán hamarosan értékes kertészet alakult ki, új gyümölcs- és dísznövényfajtákat honosított meg, külföldi cserekapcsolatokat létesített, előadásaival, személyes példamutatásával — és nem utolsósorban az értékes szaporítóanyagok terjesztésével — sokat tett a kertészeti ismeretterjesztés érdekében. A kecskeméti Műkert jó hírnevét jellemzi, hogy Bakule Márton 1873. aug. 15-én bekövetkezett halála után a műkertészi állásra 23 pályázat érkezett az ország különböző részeiből, okleveles kertészektől, tanároktól. Közülük Buza Kiss Lajos helybeli származású kertészre esett a választás. A Műkert átadásakor készült leltárban — az akácfákon és a szőlőn kívül — 61 394 gyümölcsfa és 50 683 darab díszfa, díszcserje szerepelt. Az első műkerti házak — kertészlak, gazdasági létesítmények — az 1870-es években épültek. A közönség számára egy nagytermet is kialakítottak. Buza Kiss Lajos haláláig, 1894. aug. 5-ig vezette a város kertészetét. Tevékenysége idején a Műkert gyümölcsei, terményei számos díjat és oklevelet nyertek helyi és országos kiállításokon is. Az 1880-as években azonban — a növényeken jelentkező betegségek miatt — már egyre nyilvánvalóbb volt, hogy a faiskolának más helyet kell keresni. 1880/81-ben a sok csapadék és belvíz elöntötte a területet. Az ismétlődő vízáradások következtében sok fa kipusztult. Többszöri tanácskozás után 1884-ben végleg úgy határozott a Tanács, hogy a Műkertben a faiskolát megszüntetik, és helyette szabadtéri szórakozóhelyet, népkertet alakítanak ki, hiszen hasonló időtöltésre addig csupán a Gyenes téri sétahely nyújtott lehetőséget.

Népkerti mulatságok. Valójában már korábban megkezdődött a népkert működése — így többek között 1879. július 5-ről maradt ránk feljegyzés a városi tisztviselők műkerti mulatságáról. Néhány év múlva fedett színnel, tekepályával, vendéglő-

„E műkertben a' műkertész minden héten kétszer, Szerdán és Szombaton délután a városi növendék ifjaknak, s a' helybeli okulni szerető lakosságnak . . . a díszkertészet, konyhakertészet, erdei fatenyésztés, gyümölcsfatenyésztés, méhészet, és ha a' közönség bármikor igényelné, a' selymészet és szederfa tenyésztés tárgyában, ingyen, díj nélkül gyakorlati s elméleti leczkéket adni tartozand”

(Balla János: Jegyzetek II. 320. old. Bács-Kiskun Megyei Levéltár)

vel gyarapodott a kert. Nevezetes népmulatságra került sor 1895. június 9-én, Kossuth Ferenc kecskeméti látogatásakor. Ekkor a bevételekből 2216 koronát gyűjtöttek a kecskeméti Kossuth-szoborra. A következő esztendők augusztus 20-i mulatságainak bevételei is a Kossuth-szobor-alapot gyarapították. A Műkertben rendezték meg az első majálisokat is. „Az utolsó évtizedek legszebb jogász és diákmajálisai az ott felállított nyári táncteremben zajlottak le fényes sikerekkel. A világháború kitörése óta azonban aligalig rendeztek ott táncmulatságot. Megközelítésének hosszú poros útja elriasztotta a közönséget. (Az autóbusz ez évben kezdte meg az összeköttetést a város és a Műkert között.) Pedig évtizedes lombos fái alatt gyönyörű sétahely van az üdülést kereső közönségnek" — írta 1929-ben Bende László. 1910 körül még abban reménykedett a város lakossága, hogy hamarosan működni fog „a Kecskeméten létesítendő felsővezetékes sín nélküli villamos vasút", amely megkönnyíti majd a Műkertig való közlekedést is. Erre nem került sor, de volt alkalmi omnibuszjárat, amint erről egy korabeli újsághírből értesülünk: „A Kecskeméti Ifjak nyári mulatságának rendezőbizottsága kieszközölte, hogy szombat este 7 órától kezdődőleg a Collegium előtti térről két omnibusz közlekedjen a Műkertbe." (Kecskeméti Lapok 1910. júl. 16.)

Művésztelep. A művészetpártoló Kada Elek polgármestersége idején új kulturális létesítménnyel gazdagodott a Műkert és Kecskemét városa.

A Városi Tanács 1910-ben hozott határozata szerint „A képző és iparművészeknek, valamint építőművészeknek „Kecskeméti művésztársaság" cím alatt az egyidejűleg bemutatott szabályzat értelmében szervezkedett csoportja részére a Kecskeméten való állandó megtelepülést, ezzel itt magasabb helyi művészi kultúra létesítését s a város iparának művészi irányban való fejlesztését előmozdítandó — a városi műkertben művésztelepet létesít." (Közgyűlési jkv. 13420/1910. sz.) Jánszky Béla és Szivessy Tibor tervei alapján a művésztelep részére egy 9 műteremből álló alkotóházat, hat különböző nagyságú, műtermes villát és egy különálló szobrászműtermet építettek. Az új lakásokat és műtermeket bérbeadták a művészeknek. A képzőművészeti szabadiskola vezetésére Iványi Grünwald Béla, az iparművészeti tanfolyam irányítására Falus Elek kapott megbízást. A kecskeméti művésztelepen — többek között — olyan jeles művészek dolgoztak, mint Faragó Géza, Pólya Tibor, Uitz Béla, Czigány Dezső, Koszta József, Kmetty János, Kisfaludi Strobl Zsigmond. Az első világháború után a villákat átmenetileg szükséglakásokként használták. 1926-ban a város helyreállíttatta a műterembérházat és még két épületet, majd 20 évi használatra átengedte a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumnak, hogy az megszervezhesse az Országos Magyar Képzőművészeti Főiskola egyik vidéki intézetét. A Művésztelep vezetője ekkor Révész Imre volt. A szegénysorsú művészek ellátására a város konyhakertnek való földet is adott a telep közelében. A gazdasági nehézségek növekedésével a Művésztelep helyzete is egyre válságosabb lett. 1932-ben a kultuszminisztérium Révész Imrét nyugdíjazta, státuszát megszüntette, a Képzőművészeti Főiskola költségvezetéséből pedig törölte a kecskeméti alkotótelep támogatását.

A második világháború idején az épületek közül a szobrászműterem annyira megsérült, hogy nem lehetett helyreállítani. Az alkotóházat 1957-ben újították fel, majd 1982-ben korszerűsítették. A villák felújítását 1983-ban kezdték meg.

Méhesfalu, Műkertváros. Az 1920-as években még külterület volt a későbbi kertváros és környéke, Méheslapos. 1926. október 4-én a méheslaposi iskola vendége volt Horthy Miklós kormányzó és Klebelsberg Kunó kultuszminiszter: itt avatták fel a Klebelsberg-féle tanyai iskolaépítési akció keretében addig felépült 361 alföldi, köztük 28 új kecskeméti iskolát.

A lakásínség és telekhiány enyhítésére ezekben az években is több akciót szerveztek. 1928-ban már Méheslapost is a parcellázásra alkalmas városkörnyéki területek között tartották számon. A telekkiosztás és építkezés itt is megkezdődött (mint például ekkortájt a Rendőrfaluban), de nagyobb jelentősége a felszabadulás után lett, amikor folytatódtak a magánerős építkezések. Az 1950-es, 1960-as években Méheslapos, Méhesfalu, Méhestelep néven tartották számon. Családi házak építésére több alkalommal osztottak itt telkeket, és ezek gazdára is találtak a távolság és a közműhiány ellenére is; mert sok építkezni vágyó jelszava volt: „telek, bárhol a város peremén, csakhogy minél olcsóbb legyen".

A méheslaposi, műkerti utcákat 1962-ben nevezték el, festőművészekről.

Az 1960-as évek közepén jelentős belvízkárok voltak Kecskeméten, közel 1200 lakás megrongálódott, körülbelül 100 épület rommá vált. A belvízkárosultak részére OTP-segítséggel, egy- és kétszobás ikerlakásokat építettek a városszéleken, így Méhesfaluban is. 1967—68-ban a Hazafias Népfront és a KISZ szervezett újabb lakásépítési akciókat. A lakásépítésnek szinte minden formája megvalósult itt, építettek családi házat, ikerlakást, többszintes blokkházat, volt magánerős, félkészakciós, szövetkezeti és OTP-s.

A beépítetlen peremterületi részen, a kukoricatáblák és gyümölcsösök helyén új lakótelep építését kezdték meg. 1972-ben már 500 család vette birtokba új lakását. Ekkortájt vált általánossá a Műkertváros elnevezés. Az első lakótelepiek helyzetét még nehezítette az akkori hiányos közművesítés, s ehhez járult még a — már hagyományosan — nehézkes közlekedés a város felé.

A Műkerthez vezető két nyomtávos, középen zöldsávval elválasztott Kossa István sétányt 1965-ben adták át.

A Műkert nagyobb felújítására — parkosítására, közművesítésére, játszótér kialakítására, vendéglátóipari egységek létesítésére az 1960-as években került sor. A Vadaskertet 1972-ben nyitották meg.

Azért fejlődünk...

Száz esztendeje így panaszkodott Hornyik János a Kecskeméti Lapokban:

„... templomaink környékén és a piacokon egész falka disznókat legeltetve, mint valami elhagyott őserdőben egész kedélyességgel fuvolázznak a kanászok... míg az istállók, disznó-, és lúdólak, ganyés gödrök töltelékei rendes töltésül az utakra kirakatnak, az istállókból a hidlás alatti víz az utczára kieresztetik." (K. L. 1898. ápr. 17.)

Beváltott ígéret

Közöltük összeállításunkban, hogy egyesületünk kezdeményezésére két temető tisztítására társadalmi munkát szervezett a római katolikus főplébánia és a Piarista Gimnázium. Az előkészítést Iványosi-Szabó András, a Kiskunsági Nemzeti Park igazgatóhelyettese, a Városszépítő Egyesületek Országos Választmányának tagja hangolta össze. A százznál jóval több jelentkező legalább 4-5 teherautónyi eldobott műanyag hulladéktól, szeméttől tisztította meg a katolikus temetőket. A szemetet a városgazdálkodási vállalat szállította el.

KIS KECSKEMÉTI NÖVÉNYFÖLDRAJZ

Platánok

Kovácsoltvas korlát védi a Lestár tér és a Kisfaludy utca sarkán az egyik legszebb kecskeméti platánfát (Platánust). Igazán szép példány, érdemes elgyönyörködni hatalmas termetében.

Néhány helyen előfordul, sokan még többet szívesen látnának, mert kiválóan alkalmas széles utcák fásítására, gyorsan növekszik, későn öregszik. Sajnos, nehezen tűri a légszennyeződést, nem szíveli, ha a talajt teljesen elzárják kőburkolattal. Felismerhető lemezesen leváló kérgéről is.

Fásításnál a P. orientalis (keleti platán) és P. occidentalis (nyugati platán) hibridjeivel találkozhatunk.

dr. Hajnal Lajosné
városi főkertész

Postánkból

A város fejlesztéséről véleményt formáló, javaslatokat ismertető levelek közül most dr. Sz. Tóth Gergely (Szabó Lőrinc u. 2.) alapos írásából idézünk egy elgondolkoztató részt.

„Visszatérve a kiskörútra: az egységes elképzelés talán már ott is hiányzik, hogy mire is való egy város (hogy lakosai otthon legyenek benne), és amire való, azt milyen városépítő elképzelésekkel célszerű szolgálni. Mostanra kiderült, hogy az egyirányú kiskörút nem hogy megkímélné a lezárt városközpontot a kipufogó gázoktól, hanem a körbekörbe kényszerített gépjárműcsorda fullasztó bűze elönti a csöppnyi belső részt is. Csúcsforgalom idején gyakran 100 méteres sor pöfög — túrázik, füstöl — egy-egy forgalomirányító lámpánál, míg vezető és gyalogos asztmatikus köhécselésel igyekszik mihamarabb elkerülni az útvonal közeléből. A kiskörút érdekében tucatnyi értékes ingatlant kellett lebontani, és ami helyettük épült, az az egységes elképzelés ellenpéldája. Az egész kiskörút csak néhány száz méter, de ezen a távon minden megtalálható. A Dobó körúton sokszintes házak, az Aranyhomok Szálloda mögött (ahova annak bővítését tervezték) egy erdei kisvasút nosztalgiáját idéző buszmegálló, a Hornyik János utcánál újonnan épült földszintes bazársor (a szemben lévő oldalra végükkel kifelé álló házak terveit fogadta el a bírálóbizottság), azután az óvónőképző, tömegképzésben, utcavonalban, párkánymagasságban semmilyen szomszédos építménnyel szinkronban nem lévő kollégiuma, a Mikszáth Kálmán — volt Kohány — utcánál a külsőre szupermodern Centrum Áruház. A Cifra Palota, és Újkollégium között már építészetileg nívósabb keretben és jóval lassabban halad a forgalom, és néha egy-egy napra meg is áll, ha a Kodály-iskola díszteremében lemezfelvétel van — végül is, mi a fontosabb.

Most még nem lenne késő véget vetni az ötletszerűségnek. Vagy tekintélyrontó (és kinek a tekintélyét rontó) egy rossz döntést megváltoztatni?"

JANUÁRTÓL: KLUBNAPOK

Tervek az új esztendőre

Két tárgyalás között beszélgettem Leitner Lászlóval, a Kecskeméti Városszépítő Egyesület elnökével.

Elnézést kérek olvasóinktól a — szakmában így mondják — privatizálásért, de több időt kívánok magunknak 1989-re. Neki is, magamnak is, a városszépítő egyesület többi munkásának is, mert amikor e sorokat írom, 1988-ban, több jó kezdeményezés halványult el a hajrás rohanás miatt. Az új évben pedig sok a tennivaló.

— Valóban — erősített meg a városszépítő egyesület elnöke —, néhány tervünk megvalósítása a következő évre maradt, de mindenkitől többet követel a főmunkahely. Éppen ezért legsürgetőbb tennivalónknak egyesületünk létszámának növelését tekintjük. Természetesen csak sokadsorban a statisztika kedvéért, bevételeink gyarapításáért. Munkatársakat keresünk.

— Eddig is több volt a segítő szándék, mint amennyit egyesületünk hasznosítani tudott.

— Szeretnénk megteremteni a találkozás rendszeres alkalmait. Eltökélt szándékunk, hogy január elsejétől, kivétel nélkül minden csütörtökön klubszerű összejövetelre hívjuk tagjainkat, a közügyek iránt érdeklődőket. Mivel mindegyiken részt vesz egy-egy helyi vezető is, mód nyílik időszerű ügyek gyors megbeszélésére, könnyebben egymásra találhatnak tennivalók és vállalkozók.

— Kissé már divatossá vált kifejezéssel szólván: a nyílt várospolitikát is segíti ily módon egyesületünk.

— Pontosan. Bízom abban, hogy még az év első felében megnyithatjuk a városszépítők boltját a Szabadság téren. Jellegzetes kecskeméti termékeken, ajándéktárgyakon kívül itt információk is könnyen, gyorsan cserélődhetnek, rövid úton eljuthatnak a városvédelemmel, a városszépítéssel kapcsolatos észrevételek, javaslatok az illetékesekhez.

— 1988-ban kezdte meg az egyesület a fiatalok szervezését. Tervezik a diákok újabb rétegeinek a megnyerését?

— Vannak elgondolásaink. Nem az a legfontosabb, hogy minél több tagunk legyen a tanulók közül — bár ez sem mellékes érdek —, hanem Kecskemét megismertetését, megszerettetését, a város iránti felelősség megalapozását szorgalmazzuk. Ennek érdekében újszerű, könnyed hangvételű kiadványokat készíttetünk különböző korosztályú gyerekek, ifjak számára. Elsőként a 8-12 évesek számára adunk ki 1989 nyaráig a Pannónia Filmstúdió szakmai segítségével kis útikalauzt. Most erről csak annyit, hogy a Vízipók, a Kecskegida és más, „kecskeméti illetőségű" népszerű állatfigura is közreműködik a megyeszékhely bemutatásában.

— Köszönön a tájékoztatást.

— Felhasználom ezt az alkalmat arra, hogy minden támogatónknak, minden kecskeméti városszépítőnek elviselhető, sikeres új esztendőt kívánjak egyesületünk nevében.

(—r)

Ki tudja? Ki látta? Ki hallotta?

Legutóbbi, kissé nehéz feladványunk a városi (KTE) pályán készült felvételhez kapcsolódik. A némely szurkolói vandalizmusa ellenére is legnépszerűbb magyar csapat, a Ferencváros kecskeméti vendégjátékán készült. Civilben: Lakat Károly edző látható. A jó megfejtők közül a szerencse Kuczka Antalnénak (Kecskemét, Bocskay u.) kedvezett. Gratulálunk.

Újabb kérdéseink:

1. Hol látható a fotón is megörökített kecskeméti városcímer?

2. Van-e másutt is középületben (vagy ennek hivatalos helyiségeiben, folyosóin) Kecskemét-címer? Ha igen, soroljon föl három helyet.

3. Milyen — főként a két világháború között híres — jellegzetes kecskeméti termék címkéjén használták — mintegy védjegyként — Kecskemét címerét?

A megfejtéseket a szokásos címre (Széchenyi tér 22.) címre szíveskedjenek beküldeni január 20-áig.

Összeállította: Heltai Nándor

Kecskeméti krónika

(A lapzártát – december 1-jét – megelőző egy hónap anyakönyve.)

SZÜLETTEK: Kókai Annamária (Tamás Olga Etelka), Szomor Szilvia (Tonté Erzsébet), Borzák Katalin), Péter Ákos Varga Ágota Marianna), Bekő László Ferenc (Pálfy Éva Zsuzsanna), Tímár Lajos (Csupor Ágnes), Jaskó Attila (Schmolcz Ilona), Piroska Szilvia (Felföldi Ilona), Szarka-Kovács Barbara (Kecskés Edit Erzsébet), Farkas Nóra (Bódog Erzsébet Edit), Bán Attila (Adorján Márta Ilona), Bognár Barbara (Kormos Erika), Márton Richárd Miklós (Lakatos Éva), Horváth Ákos János (Fenyvesi Lilla Judit), Rácz Anna (Kiss Aranka), Miklós Nikolett (Deme Mária), Muhi Ádám (Balog Piroska), Kiss Attila (Bajáki Erika Rózsa), Egri Lilla (Dr. Szabó Éva Irén), Baranyi Renáta (Radics Irma), Nagy Tünde (Gál Erzsébet Katalin), Nagy Erzsébet (Gál Erzsébet Katalin), Tóth Zsolt György (Bobán Jolán), Dudás Beáta (Seres Márta), Simon Péter (Kóczián Ágota Róza), Fokti Krisztina (Csinger Lívia Zita), Harlacher Krisztina (Huszárik Ilona Gizella), Cserkó Tímea Klaudia (Lenkei Tímea), Vágó Béla Ádám (Molnár Katalin), Kullai Fruzsina (Fábián Katalin), Zinhóber Rózsa (Németh Rózsa), Mészáros Miklós (Pataki Mária), Balogh Krisztián Elemér (Rózsa Magdolna), Nagy Gábor (Bodor Mária), Kulcsár László (Valkai Éva), Hatvani Máté Zoltán (Csuka Anikó), Lécz Krisztián (Kovács Erika), Békési Beáta (Gyulai Katalin Eszter), Hegedűs Tekla Katalin (Molnár Ildikó), Gyenes Tibor (Csaba Erzsébet Ilona), Kozma János (Ocsovai Erzsébet), Barcsik Anita (Tercsi Ibolya), Vidács Dávid (Bognár Anikó), Gogolák Péter (Csillag Eszter Mária), Kenderesi Adrián (Turkevi-Nagy Julianna), Fokti Éva Erika (Gál Erika), Dobos Adrienn (Domján Erzsébet), Borsik Zsuzsanna (Turányi Zsuzsanna Johanna), Csikos Ádám Imre (Nagy Ágnes Gabriella), Vörösmarthi Tibor (Kis Katalin), Pocsai Réka (Gilicze Györgyi), Szántai Éva (Gregor Éva), Bíró Adél (Bende Anna Mária), Szelei Csaba (Kiss Rózsa Éva), Tóth Lívia (Horváth Erzsébet), Hefkó Anikó (Kis Andrea), Szénási Gábor (Péli Mária Magdolna), Kanyó László (Rózsahegyi Edit Anna), Szénási Lilla (Varga Sarolta), Csikós Szabolcs (Lovas Irén), Enzsöl Flóra (dr. Kálvin Ágnes), Szijj Andrea (Csáki Mária), Miskolczy Gergely (Rácz Olga), Vrabély Ádám (Vassa Gabriella), Udvardi Vivien (Buzsik Erzsébet Mónika), Vohl Eszter (Nagyidai Nelli), Farkas Mihály Csaba (Gyulai Mária Erzsébet), Bartalan Tamás (Kolthay-Kauzler Ildikó), Pusztai Csaba (Nagy Erzsébet Margit), Lázár Zsuzsanna (Pálfi Annamária), Csomai Károly (Keresztes Éva), Zsíros Norbert (Radics Éva), Szebelédi Ádám (Mihalkó Katalin), Ábel György (Miklós Márta), Gyuris Krisztián (Hegyi Szilvia), Simon Nikoletta (Juhász Erzsébet), Vámosi János (Juhász Ilona), Józsa Szabolcs (Gardi Katalin), Lugosi Kornél (Zsöllér Edit), Vass Vivien (Dankó Zita), Vastyák László (Kónya Ilona), Fekete Regina (dr. Raáb Margit), Tar Éva (Kocsis Éva), Jusztin Vivien (Szabó Margit Irén), Hriazik Ernő Dániel (Kovács Aranka), Schneider Beatrix (Genáhl Irén), Fekete Nándor (Vetró Éva), Göbölyös Károly (Thám Edit), Kalán Annamária (Szirtes Anna Mária), Oláh Viktória (Gulyás Viktória), Baranyi Tünde (Baranyi Erzsébet), Baranyi Tímea (Baranyi Erzsébet), Radics Szilvia (Korpácsi Julianna), Szabó János (Mátrai Erika), Birkás Csaba (Kása Margit), Hajagos József János (Szegedi Piroska).

MEGHALTAK: dr. Nagy Lajos Mihály, Csordás Istvánné Kubelák Julianna, Diószeghy József, Virág Mihályné Kis Mária), Pésztorka Mihályné Diós Julianna, Petényi Imre, Horváth Józsefné Konfár Terézia, Gál Mária, Dudás Józsefné Letkó Lujza, Bali Gáspárné Pogány Mária, Mezei Mihályné Nagy Lídia, Kusák József, Kovács Jánosné Almási Ilona, Bozsik Béla, Trecskó János, Türei József, Oláh József, Góg Gáspár János, Dudás Sándorné Börönde Krisztina, Kovács Pongrácné Szabó Mária, Fazekas Imre, Markó Jánosné Bóka Terézia, Kőrös Lajos, Bencze Imre, Veréb Béla, Nyúl-Tóth Magdolna, Horváth János, Dudás Mihályné Varga Margit, Szabó Mária, Varga Ferencné Justin Zsófia, Csősz Istvánné Kovács Margit, Baksa Sándorné Szabó Veronika, Laczi Mihály, Fekete Józsefné Csertő Sára, Varga József, Hajagos Jánosné Nagy Emerencia, Farkas Pál, Végh Józsefné Lesi Terézia, Mucsi Béláné Kürti Margit, Harsányi Ambrus, Uray Gyuláné Rácz Vilma, Köblös Ferencné Busa-Tóth Erzsébet, Kapás Istvánné Farkas Mária, Terecskei János, Palotás Istvánné Szabó Rozália, Kovács Jánosné Dékány Ilona, Baksa Gyuláné Baranyai Ilona, Vágó László, Matók Gábor, Bátori Györgyné Barta Ilona, Kardos Ferenc, Virágh Mihályné Szénási Terézia, Szkenderovics Károly, Tóth Béla, Sik Ferenc, Fazekas János, Jenei Vilmos Józsefné Kovács Katalin, Pető Sándorné Frank Veronika, Sikari-Kovács Béla, Baracsi Istvánné Borbély Magdolna, Juhász Jánosné Csorba Magdolna, Fokti Károlyné Szabó Ilona, Szőke Jánosné Piszmán Eszter, Dobos István, Nagy Gyula, Farkas József, Farkas József, Szénási Lászlóné Kiss Mária, Homoki János, Kis István, Szűcs Mihályné Boda Anna, Hegedűs Imréné Szabó Julianna, Kis Istvánné Csizmadia Ilona, Sebők Antal, Kiss István, Csupos Istvánné Varga Mária, Mészáros Ferencné Palugyai Sarolta, Szalatnay Józsefné Balasa Rozália, Krumplis-Pintér Mihály, Kovács István, Basa István, Bíró Mihály, Kupcsik Mátyás, Tóth Elekné Csuri Anna, Farkas Jánosné Puhai Mária, Fábián Lászlóné Papp Magdolna, Ficsór János, Antal István, Sibak Ferencné Varga Erzsébet, Csapó Lídia, Dinók Lajos, Szabó Mihályné Hajagos Eszter, Licskó Aladár, Pap Istvánné Hegedűs Mária, Madari Gábor, Csontos János.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK: Varga József és Kiss Franciska Rozália, Vezsenyei Ferenc és Sánta Irén, Márton József és Hizó Erika, dr. Zsámboki Béla és Hideg Mónika, Tóth József és Gyulai Mária, Kovács József Sándor és Dakó Györgyike, Vecsei József Pál és Bús Jolán Edit, Lajos Zoltán és Faragó Ildikó, Tóth Jenő és Brem Mária, Kordik István és Hulicsár Tünde Erika, Szegedi Tibor és Marton Julianna Veronika, Szabó József és Balázs Mária, Madarász Zsolt és Szabó Ildikó, Kunszt Géza és Garai Judit, Oláh Béla és Ácsa Erzsébet, Hornacsek Imre és Oláh Ildikó, Golovics József és Bene Edit, Dobos István és Elefánti Ilona, Vörösmarty Sándor és Babinecz Ilona, Csordás Attila és Tímár Mária Éva, Szilágyi István és Tukora Zsuzsanna Éva, Bimbó Zoltán Sándor és Kovács Judit, Tóth Béla és Horváth Irén, Mészáros Attila Ferenc és Tóth Ibolya, Pataki György István és Lacza Anna Mária, Berta József és Bodor Rozália, Kovács Péter és Galla Ildikó, Sengel Ferenc és Szabó Ilona, Kürti Károly és Osza Anna, Kovács Sándor és Tóth Brigitta, Németh Ferenc Miklós és Juhász Irén, Szili Sándor és Orbán Katalin, Illés József és Szalkai Sarolta Ildikó, Szokolay Gábor és Szabó Erzsébet, Orosz László és Danka Tünde, Kécskefalvi Sándor Zsolt és Szentesi Ildikó Tímea.

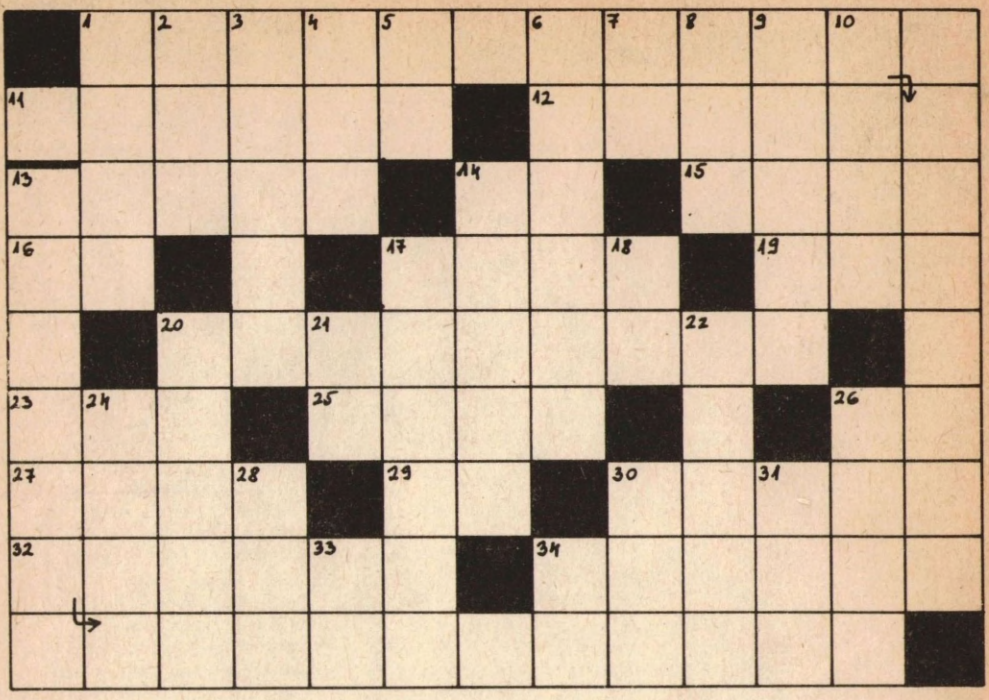

Nevét nem jegyezte fel a krónika annak az élces úriembernek, aki a múlt század vége felé egy kecskeméti vallásos női kör tagjaira ráijesztett. Az ájtatos hölgyek egy alkalommal kávéra, tereferére gyűltek össze, persze nem lehet azt mondani, hogy valami tartós némasággal verte volna meg őket a jó Isten. Hökkent csend lett azonban, amikor a jelenlévő úr nagyon komoly arccal a következő kijelentést tette:

— Asszonyszemély nem juthat a mennyországba.

— Miért? — kérdezték ijedten az igen nagy tudásúnak és nagy tekintélyűnek ismert úrtól.

— Mert Szent János „Mennyei Jelenések" könyvének 8-ik fejezetében írva van: „És félórai csend áll be a mennyek országában". Márpedig ily . . . (folytatás a rejtvényben).

VÍZSZINTES: 1. A folytatás első része (z. b.: Ő, S, D). 11. Város Jordániában, falai a zsidók kürtjeleitől omlottak össze. 12. Áru pénzben kifejezett értékét csökkenti. 13. Vízzel beborít. 14. Ábécénk kezdete. 15. Látta az esetet. 16. Kiejtett mássalhangzó. 17. . . . nők — Székely Bertalan híres festménye. 19. Majdnem naiv! 20. A folytatás befejező része. 23. Zenei hangok. 25. Labdát továbbít. 26. Hosszú i a németben. 27. Híres londoni galéria neve. 29. Fél stáb! 30. Nagy tó Finnországban. 32. Gabonát betakarít. 34. Megállapítását bíróság rendelheti el.

FÜGGŐLEGES: 1. Jelfogó. 2. Pirosodó (gyümölcs). 3. A statisztikában is használatos fogalom. 4. Síktükörben van! 5. Állóvíz. 6. Bőségesen ömlik. 7. Tiltószó. 7. Úszásnem. 9. Algériai kikötőváros lakója. 10. Mena . . . in corpore sano — ép testben ép lélek. 13. A folytatás második része (z. b.: Y, E, M). 14. Alkalmatlankdik. 17. Vár elfoglalása, az ellenfél szemszögéből. 18. Igeképző. 20. Majdnem annyian, mint a gonoszok. 21. Egyformák. 22. Március 8. 24. Normandiai város. 26. Új . . . — irodalmi folyóirat. 28. Egységben van!!! 30. Részben kipécéz! 31. Osztrák, svéd és spanyol autók jelzése. 33. Arzén. 34. AAA!

Bátori Géza

Beküldendő: a vízszintes 1., a függőleges 13. és a vízszintes 20. sz. sor, január 15-éig a Kecskeméti Szemle 6000 Kecskemét, Kossuth tér 1. címére.

A Kecskeméti Szemle decemberi számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1.: Sok olyan színészt, aki; függőleges 25.: száz nadrágban is; vízszintes 21.: ugyanaz marad. A helyes megfejtésért 100,— Ft-os könyvutalványt nyertek: Dévainé Molnár Anikó, Kecskemét, Alpár u. 29. fsz. 1., Gábor Zoltán, Kecskemét, Március 15. u. 18. II. em., Póda Endre, Kecskemét, Juhar u. 9.